Dette dokument er et dokumentationsredskab, og institutionerne påtager sig intet ansvar herfor

►**B** **EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1093/2010**

af 24. november 2010

om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF

(EUT L 331 af 15.12.2010, s. 12)

Ændret ved:

		Tidende		
		nr.	side	dato
►**M1**	Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1022/2013 af 22. oktober 2013	L 287	5	29.10.2013
►**M2**	Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2014/17/EU af 4. februar 2014	L 60	34	28.2.2014

▼B

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS FORORDNING (EU) Nr. 1093/2010

af 24. november 2010

om oprettelse af en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed), om ændring af afgørelse nr. 716/2009/EF og om ophævelse af Kommissionens afgørelse 2009/78/EF

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR —

under henvisning til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde, særlig artikel 114,

under henvisning til forslag fra Europa-Kommissionen,

under henvisning til udtalelse fra Den Europæiske Centralbank ([1]),

under henvisning til udtalelse fra Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg ([2]),

efter den almindelige lovgivningsprocedure ([3]), og

ud fra følgende betragtninger:

(1) Finanskrisen i 2007 og 2008 afslørede væsentlige mangler ved finansielle tilsyn, både i bestemte tilfælde og i forbindelse med det finansielle system som en helhed. De nationale tilsynsmodeller har ikke været tilpasset den nuværende situation med finansiel globalisering og de integrerede og indbyrdes sammenhængende finansielle markeder i Europa, hvor mange finansielle institutioner driver forretning på tværs af grænserne. Krisen afslørede mangler inden for samarbejde, koordinering, konsekvent anvendelse af EU-retten og tilliden mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

(2) Før og under finanskrisen har Europa-Parlamentet opfordret til at gå i retning af et mere integreret europæisk tilsyn for at sikre reelt ensartede vilkår for alle aktører på EU-plan, og for at afspejle de finansielle markeders voksende integration i Unionen (i sine beslutninger af 13. april 2000 om meddelelse fra Kommissionen:

([1]) EUT C 13 af 20.1.2010, s. 1.
([2]) Udtalelse af 22.1.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT).
([3]) Europa-Parlamentets holdning af 22.9.2010 (endnu ikke offentliggjort i EUT) og Rådets afgørelse af 17.11.2010.

▼B

Etablering af en ramme for de finansielle markeder: en handlingsplan ([1]), af 21. november 2002 om reglerne for tilsyn med finansielle institutioner i Unionen ([2]), af 11. juli 2007 om politikken for finansielle tjenesteydelser (2005-2010) — hvidbog ([3]), af 23. september 2008 med henstillinger til Kommissionen om hedgefonde og private equity ([4]), og af 9. oktober 2008 med henstillinger til Kommissionen om Lamfalussyopfølgningen: den fremtidige tilsynsstruktur ([5]) samt i sine holdninger af 22. april 2009 om det ændrede forslag til Europa-Parlamentets og Rådets direktiv om adgang til og udøvelse af forsikrings- og genforsikringsvirksomhed (Solvens II) ([6]) og af 23. april 2009 om forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om kreditvurderingsbureauer ([7])).

(3) I november 2008 gav Kommissionen en højniveaugruppe med Jacques de Larosière som formand mandat til at fremsætte anbefalinger om, hvordan de europæiske tilsynsordninger kan styrkes for at forbedre beskyttelsen af borgerne og genoprette tilliden til det finansielle system. I sin endelige rapport (de Larosière-rapporten), som blev fremlagt den 25. februar 2009, anbefalede højniveaugruppen, at tilsynssystemet styrkes for at nedsætte risikoen for og omfanget af kommende finanskriser. Den anbefalede at indføre reformer af strukturen i tilsynet med Unionens finanssektor. Gruppen konkluderede også, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre europæiske tilsynsmyndigheder, en myndighed for banksektoren, en for værdipapirsektoren og en for sektoren for forsikrings- og arbejdsmarkedspensionsordninger og anbefalede, at der bør oprettes et europæisk råd for systemiske risici. Rapporten repræsenterede de reformer, som eksperterne mente, var nødvendige, og som skulle igangsættes med det samme.

(4) I sin meddelelse af 4. marts 2009 om »fremdrift i den europæiske genopretning« foreslog Kommissionen at forelægge et udkast til lovgivning til oprettelse af et europæisk finanstilsynssystem og et europæisk udvalg for systemiske risici. I sin meddelelse af 27. maj 2009 om »finansielt tilsyn i Europa« gjorde Kommissionen nærmere rede for, hvordan et sådant nyt tilsynssystem kan udformes, der afspejlede hovedtanken i de Larosière-rapporten.

(5) Det Europæiske Råd bekræftede i sine konklusioner af 19. juni 2009, at der bør oprettes et europæisk finanstilsynssystem, der omfatter tre nye europæiske tilsynsmyndigheder. Formålet med systemet bør være at forbedre kvaliteten af og konsekvensen i det nationale tilsyn, styrke kontrollen med grænseoverskridende koncerner og indføre et fælles europæisk regelsæt for alle finansielle institutioner på det indre marked. Det understreges i konklusionerne, at de europæiske tilsynsmyndigheder også bør have

([1]) EFT C 40 af 7.2.2001, s. 453.
([2]) EUT C 25 E af 29.1.2004, s. 394.
([3]) EUT C 175 E af 10.7.2008, s. 392.
([4]) EUT C 8 E af 14.1.2010, s. 26.
([5]) EUT C 9 E af 15.1.2010, s. 48.
([6]) EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 214.
([7]) EUT C 184 E af 8.7.2010, s. 292.

▼B

tilsynsbeføjelser vedrørende kreditvurderingsbureauer, og Kommissionen opfordres til at udarbejde konkrete forslag til, hvordan det europæiske finanstilsynssystem kan spille en vigtig rolle i krisesituationer, idet der dog lægges vægt på, at de europæiske tilsynsmyndigheders afgørelser ikke bør indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

(6) Den 17. juni 2010 blev Det Europæiske Råd enigt om, at »medlemsstaterne bør indføre ordninger med afgifter og skatter for de finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamenter til at dæmme op for systemiske risici. Sådanne afgifter og skatter bør være en del af en troværdig kriseløsningsramme. Der er her og nu behov for, at der arbejdes videre med deres væsentligste karakteristika, og spørgsmål vedrørende ensartede vilkår og de kumulative virkninger af forskellige regulerende foranstaltninger bør vurderes nøje«.

(7) Den finansielle og økonomiske krise har skabt reelle og alvorlige risici for det finansielle systems stabilitet og det indre markeds funktion. Genopretning og opretholdelse af et stabilt og pålideligt finansielt system er en absolut forudsætning for at bevare tilliden til og sammenhængen i det indre marked og derved at bevare og forbedre betingelserne for oprettelse af et fuldt integreret og velfungerende indre marked for finansielle tjenesteydelser. Desuden giver mere dybt integrerede finansielle markeder bedre muligheder for finansiering og risikospredning, og de forbedrer således økonomiernes evne til at modvirke chok.

(8) Unionen har nået grænsen for, hvad der kan gøres med de europæiske tilsynsudvalgs nuværende status. Situationen er uholdbar for Unionen, når der ikke findes en mekanisme, der sikrer, at de nationale tilsyn træffer de bedst mulige tilsynsafgørelser vedrørende finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne, når samarbejdet og udvekslingen af oplysninger mellem nationale tilsynsmyndigheder ikke er tilstrækkelige, når fælles tiltag fra de nationale myndigheder kræver komplicerede ordninger for at tage højde for de mange og uensartede lovbestemmelser og tilsynsregler, når nationale foranstaltninger oftest er den eneste mulige løsning til afhjælpning af problemer på EU-plan, og når der benyttes forskellige fortolkninger af de

▼B

samme bestemmelser. Det Europæiske Finanstilsynssystem (i det følgende benævnt »ESFS«) bør udformes på en sådan måde, at det afhjælper disse mangler og skaber et system, som er i overensstemmelse med målsætningen om et stabilt finansielt indre marked for finansielle tjenesteydelser i Unionen, hvor de nationale tilsynsmyndigheder indgår i et stærkt EU-netværk.

(9) ESFS bør være et integreret netværk af nationale tilsynsmyndigheder og EU-tilsynsmyndigheder, hvor det daglige tilsyn overlades til det nationale niveau. Der bør også sikres bedre harmonisering og ensartet anvendelse af tilsynsreglerne for de finansielle institutioner og de finansielle markeder i hele Unionen. Foruden Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »myndigheden«) bør der oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) samt Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (i det følgende benævnt »Det Fælles Udvalg«). Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (i det følgende benævnt »ESRB«) bør udgøre en del af ESFS, som skal varetage de opgaver, der er fastsat i nærværende forordning og i forordning (EU) nr. 1092/2010 ([1]).

(10) De europæiske tilsynsmyndigheder (i det følgende samlet benævnt »ESA«erne«) bør erstatte Det Europæiske Banktilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/78/EF ([2]), Det Europæiske Tilsynsudvalg for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/79/EF ([3]), og Det Europæiske Værdipapirtilsynsudvalg, der blev nedsat ved Kommissionens afgørelse 2009/77/EF ([4]), og bør overtage disse udvalgs opgaver og beføjelser, herunder fortsættelse af igangværende arbejde og projekter, hvis det er relevant. Omfanget af hver europæisk tilsynsmyndigheds kompetenceområde bør være klart afgrænset. ESA'erne bør stå til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet. Når denne ansvarlighed vedrører tværsektorielle spørgsmål, der er blevet koordineret gennem Det Fælles Udvalg, bør ESA'erne gennem Det Fælles Udvalg være ansvarlige for en sådan koordination.

(11) Myndigheden bør have til formål at forbedre det indre markeds funktion, bl.a. ved at sikre et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau under hensyntagen til medlemsstaternes forskellige interesser og de finansielle institutioners forskellige karakter. Myndigheden bør beskytte offentlige værdier såsom det finansielle systems stabilitet, markeders og finansielle produkters gennemsigtighed samt beskyttelse af indskydere og investorer. Myndigheden bør også hindre tilsynsarbitrage og sikre ensartede vilkår og styrke den internationale koordinering af tilsyn til fordel for økonomien generelt, herunder også finansielle

([1]) Se side 1 i denne EUT.
([2]) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 23.
([3]) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 28.
([4]) EUT L 25 af 29.1.2009, s. 18.

▼B

institutioner og andre interessenter, forbrugere og ansatte. Dens opgaver bør også omfatte fremme af tilsynskonvergens og rådgivning til EU-institutionerne inden for bankvirksomhed, betalinger, regulering af og tilsyn med e-penge samt relateret virksomhedsledelse og spørgsmål vedrørende revision og regnskabsaflæggelse. Myndigheden bør også have et vist ansvar for eksisterende og nye finansielle aktiviteter.

(12) Myndigheden bør også kunne midlertidigt forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, der truer finansmarkedernes ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og på de betingelser, der er fastlagt i de i denne forordning nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Hvis det er påkrævet at indføre et sådant midlertidigt forbud i tilfælde af en krisesituation, bør myndigheden gøre dette i overensstemmelse med denne forordning og på de betingelser, der er fastlagt heri. I tilfælde, hvor et midlertidigt forbud mod eller en midlertidig begrænsning af visse finansielle aktiviteter har virkninger på tværs af sektorerne, bør den sektorspecifikke lovgivning bestemme, at myndigheden efter behov bør rådføre sig med og samordne sin virksomhed med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) via Det Fælles Udvalg.

(13) Myndigheden bør tage behørigt hensyn til indvirkningen af dens aktiviteter på konkurrence og innovation på det indre marked, på Unionens globale konkurrenceevne, på finansiel inddragelse samt på Unionens nye strategi for beskæftigelse og vækst.

(14) For at kunne opfylde sine målsætninger bør myndigheden have status som juridisk person samt administrativ og finansiel selvstændighed.

(15) På grundlag af arbejdet i internationale organer bør systemiske risici defineres som en risiko for forstyrrelse af det finansielle system med potentiale til at få alvorlige negative konsekvenser for det indre marked og realøkonomien. Alle typer finansielle formidlere, markeder og infrastrukturer kan være potentielt systemisk vigtige i en vis grad.

(16) Grænseoverskridende risici omfatter alle risici, der opstår som følge af økonomiske ubalancer eller finansielle svigt i hele eller dele af Unionen, som potentielt kan have væsentlige negative konsekvenser for transaktionerne mellem økonomiske operatører i to eller flere medlemsstater, for det indre markeds funktion eller for de offentlige finanser i Unionen eller en af dens medlemsstater.

▼B

(17) Den Europæiske Unions Domstol udtalte i sin dom af 2. maj 2006 i sag C-217/04 (Det Forenede Kongerige Storbritannien og Nordirland mod Europa-Parlamentet og Rådet for Den Europæiske Union) at »intet i ordlyden af artikel 95 EF [nu artikel 114 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF)] gør det muligt at konkludere, at de foranstaltninger, der vedtages af fællesskabslovgiver, skal begrænses til alene at have medlemsstaterne som adressater. Det kan således vise sig nødvendigt i henhold til nævnte lovgivers vurdering at fastsætte bestemmelser om oprettelse af et fællesskabsorgan, der har til opgave at bidrage til gennemførelsen af en harmoniseringsproces i situationer, hvor vedtagelsen af ikke-bindende ledsage- og rammeforanstaltninger forekommer egnede til at lette gennemførelsen og den ensartede anvendelse af retsakter vedtaget med hjemmel i denne bestemmelse« ([1]). Myndighedens formål og opgaver — at bistå de kompetente nationale tilsynsmyndigheder med en konsekvent fortolkning og anvendelse af EU-bestemmelserne og bidrage til den finansielle stabilitet, der er nødvendig for den finansielle integration — er nært forbundet med målsætningerne for den gældende EU-ret vedrørende det indre marked for finansielle tjenesteydelser. Myndigheden bør derfor oprettes med hjemmel i artikel 114 i TEUF.

(18) Følgende lovgivningsmæssige retsakter fastsætter medlemsstaternes kompetente myndigheders opgaver, herunder deres indbyrdes samarbejde og samarbejdet med Kommissionen: Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/48/EF af 14. juni 2006 om adgang til at optage og udøve virksomhed som kreditinstitut ([2]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2006/49/EF af 14. juni 2006 om kravene til investeringsselskabers og kreditinstitutters kapitalgrundlag ([3]) og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 94/19/EF af 30. maj 1994 om indskudsgarantiordninger ([4]).

(19) Gældende EU-lovgivning, som regulerer nærværende forordnings anvendelsesområde, omfatter også Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/87/EF af 16. december 2002 om supplerende tilsyn med kreditinstitutter, forsikringsselskaber og investeringsselskaber i et finansielt konglomerat ([5]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 98/78/EF af 27. oktober 1998 om supplerende tilsyn med forsikringsselskaber i en forsikringsgruppe ([6]), Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1781/2006 af 15. november 2006 om oplysninger, der skal medsendes om betaler ved pengeoverførsler ([7]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2009/110/EF af 16. september 2009 om adgang til at optage og udøve virksomhed som udsteder af elektroniske penge og tilsyn med en sådan virksomhed ([8]) samt de relevante dele af

([1]) Samling af afgørelser fra Domstolen og Retten 2006, side I-03771, præmis 44.
([2]) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 1.
([3]) EUT L 177 af 30.6.2006, s. 201.
([4]) EFT L 135 af 31.5.1994, s. 5.
([5]) EUT L 35 af 11.2.2003, s. 1.
([6]) EFT L 330 af 5.12.1998, s. 1.
([7]) EUT L 345 af 8.12.2006, s. 1.
([8]) EUT L 267 af 10.10.2009, s. 7.

▼B

Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2005/60/EF af 26. oktober 2005 om forebyggende foranstaltninger mod anvendelse af det finansielle system til hvidvaskning af penge og finansiering af terrorisme ([1]), af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2002/65/EF af 23. september 2002 om fjernsalg af finansielle tjenesteydelser til forbrugerne ([2]) og af Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/64/EF af 13. november 2007 om betalingstjenester i det indre marked ([3]).

(20) Det er ønskeligt, at myndigheden bidrager til at sikre en konsekvent fremgangsmåde inden for indskudsgarantiordninger for at sikre ensartede vilkår og retfærdig behandling af indskydere i hele Unionen. Da indskudsgarantiordninger snarere er underkastet kontrol i medlemsstaterne end et lovmæssigt tilsyn, bør myndigheden kunne udøve sine beføjelser i henhold til denne forordning for så vidt angår selve indskudsgarantiordningen og den institution, som administrerer ordningen.

(21) I overensstemmelse med erklæring (nr. 39) ad artikel 290 i traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde (TEUF), knyttet som bilag til slutakten fra den regeringskonference, der vedtog Lissabontraktaten, kræver udarbejdelsen af reguleringsmæssige tekniske standarder teknisk ekspertbistand i en form, der er specifik for området finansielle tjenesteydelser. Det er nødvendigt at give myndigheden mulighed for at levere en sådan ekspertise, herunder i forbindelse med standarder eller dele af standarder, der ikke bygger på et udkast til teknisk standard, som myndigheden selv har udarbejdet.

(22) Der er behov for at indføre et effektivt instrument til fastsættelse af harmoniserede reguleringsmæssige tekniske standarder inden for finansielle tjenesteydelser for også gennem et fælles regelsæt at sikre ensartede vilkår og passende beskyttelse af indskydere, investorer og forbrugere i hele Unionen. Da myndigheden er i besiddelse af højtspecialiseret viden, er det rationelt og hensigtsmæssigt, at den inden for områder, som er nærmere fastlagt i EU-retten, udarbejder udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de tilfælde, der ikke kræver politikvalg.

(23) Kommissionen bør godkende disse udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at de kan få bindende retsvirkning. De bør kun kunne ændres i meget begrænsede og ekstraordinære tilfælde, idet myndigheden er den aktør, der er i tæt kontakt med og har bedst kendskab til de finansielle markeders daglige funktionsmåde. Det vil være nødvendigt at foretage ændringer i udkast

([1]) EUT L 309 af 25.11.2005, s. 15.
([2]) EFT L 271 af 9.10.2002, s. 16.
([3]) EUT L 319 af 5.12.2007, s. 1.

▼B

til reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis de er uforenelige med EU-retten, ikke er i overensstemmelse med proportionalitetsprincippet eller strider mod de fundamentale principper på det indre marked for finansielle tjenesteydelser, således som de kommer til udtryk i den gældende EU-lovgivning om finansielle tjenesteydelser. Kommissionen bør ikke ændre indholdet af udkast til de reguleringsmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden. For at sikre en smidig og hurtig vedtagelsesproces for disse standarder bør der fastsættes en tidsfrist for Kommissionens afgørelse om godkendelse af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder.

(24) I betragtning af myndighedens tekniske ekspertise på områder, hvor reguleringsmæssige tekniske standarder bør udarbejdes, bør der tages notits af Kommissionens erklærede hensigt om i reglen at gøre brug af de udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder, myndigheden forelægger den med henblik på vedtagelse af de tilsvarende delegerede retsakter. I tilfælde, hvor myndigheden ikke er i stand til at fremlægge et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for den af retsakten fastsatte tidsfrist, bør det sikres, at resultatet af udøvelsen af delegerede beføjelser rent faktisk opnås, og at beslutningsprocessen forbliver effektiv. Kommissionen bør derfor i disse tilfælde have beføjelse til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder, hvis der ikke foreligger et udkast fra myndigheden.

(25) Kommissionen bør ligeledes tillægges beføjelse til at vedtage gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF.

(26) Inden for de områder, som ikke er omfattet af reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, bør myndigheden have beføjelse til at udstede retningslinjer og henstillinger om anvendelse af EU-retten. For at sikre gennemsigtighed og forbedre de nationale tilsynsmyndigheders overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger, bør det være muligt for myndigheden at offentliggøre begrundelserne for tilsynsmyndigheders ikke-overholdelse af disse retningslinjer og henstillinger.

(27) Korrekt og fyldestgørende anvendelse af EU-retten er en fundamental forudsætning for de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion, for det finansielle systems stabilitet og for neutrale konkurrencevilkår for finansielle institutioner i Unionen. Der bør derfor etableres en mekanisme, som myndigheden kan benytte i tilfælde af manglende eller ukorrekt anvendelse af EU-retten, som udgør et brud herpå. Denne mekanisme bør finde anvendelse på områder, hvor der i EU-retten er fastsat klare og ubetingede forpligtelser.

▼B

(28) For at sikre en forholdsmæssigt afpasset reaktion i tilfælde, hvor der er tale om ukorrekt eller utilstrækkelig anvendelse af EU-retten, bør en tretrinsmekanisme finde anvendelse. For det første bør myndigheden have beføjelse til at foretage en undersøgelse af de nationale myndigheders påståede ukorrekte eller utilstrækkelige anvendelse af EU-retten i forbindelse med tilsyn, hvilket afsluttes med en henstilling. Hvis den kompetente nationale myndighed ikke følger henstillingen, bør Kommissionen for det andet have beføjelse til at afgive en formel udtalelse under hensyn til myndighedens henstilling, hvori den kræver, at den kompetente myndighed gennemfører de tiltag, der er nødvendige for at sikre overholdelse af EU-retten.

(29) I ekstraordinære tilfælde, hvor den berørte kompetente myndighed vedholdende undlader at gennemføre tiltag, bør myndigheden for det tredje have beføjelse til som sidste udvej at vedtage afgørelser, der rettes til individuelle finansielle institutioner. Denne beføjelse bør begrænses til ekstraordinære tilfælde, hvor en kompetent myndighed ikke efterlever den formelle udtalelse, der er rettet til den, og hvor EU-retten finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner i henhold til gældende eller kommende EU-forordninger.

(30) Alvorlige trusler mod de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen kræver hurtige og harmoniserede foranstaltninger på EU-plan. Myndigheden bør derfor kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Beføjelsen til at afgøre, om der foreligger en krisesituation bør tillægges Rådet efter anmodning fra en af ESA'erne, Kommissionen eller ESRB.

(31) Myndigheden bør kunne kræve, at de nationale tilsynsmyndigheder gennemfører specifikke tiltag for at afhjælpe en krisesituation. Det tiltag, der gennemføres af myndigheden i den forbindelse, bør gennemføres med forbehold af Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF til at indlede overtrædelsessøgsmål mod den pågældende tilsynsmyndigheds medlemsstat, hvis den undlader at gennemføre et sådant tiltag, og med forbehold af Kommissionens ret til i sådanne situationer at træffe midlertidige foranstaltninger i henhold til procesreglementet for Den Europæiske Unions Domstol. Det bør endvidere være med forbehold af ethvert ansvar, som den pågældende medlemsstat kan pådrage sig i henhold til retspraksis fra Den Europæiske Unions Domstol, hvis dens tilsynsmyndigheder undlader at gennemføre de tiltag, som myndigheden kræver.

(32) For at sikre et effektivt tilsyn og en rimelig afvejning af de standpunkter, som indtages af de kompetente myndigheder i de forskellige medlemsstater, bør myndigheden med bindende virkning kunne bilægge tvister i grænseoverskridende situationer mellem disse kompetente myndigheder, herunder også i tilsynskollegierne. Der bør indføres en forligsfase, inden for hvilken de kompetente myndigheder har mulighed for at nå til enighed. Myndighedens kompetence bør omfatte tvister om fremgangsmåde eller indhold i en medlemsstats kompetente myndigheds

▼B

tiltag eller mangel på tiltag i de tilfælde, der er specificeret i de juridisk bindende EU-retsakter, der er omhandlet i denne forordning. I en sådan situation bør en af de berørte tilsynsmyndigheder være berettiget til at indbringe spørgsmålet for myndigheden, der bør gribe ind i overensstemmelse med denne forordning. Myndigheden bør have beføjelser til at kræve, at de berørte kompetente myndigheder træffer specifikke foranstaltninger eller undlader at træffe foranstaltninger for at bilægge sagen for at sikre, at EU-retten overholdes med bindende virkninger for de berørte kompetente myndigheder. Overholder en kompetent myndighed ikke den bilæggelsesafgørelse, der er rettet til den, bør myndigheden have beføjelser til at vedtage afgørelser, som rettes direkte til finansielle institutioner på områder inden for EU-retten, som finder umiddelbar anvendelse på dem. Beføjelsen til at vedtage en sådan afgørelse bør kun finde anvendelse som en sidste udvej og i givet fald kun for at sikre korrekt og konsekvent anvendelse af EU-retten. I tilfælde, hvor den relevante EU-lovgivning tildeler medlemsstaternes kompetente myndigheder skønsbeføjelser, kan afgørelser truffet af myndigheden ikke træde i stedet for udøvelsen af dette skøn i overensstemmelse med EU-retten.

(33) Krisen har vist, at det nuværende system med samarbejde mellem nationale myndigheder, hvis beføjelser er begrænset til de enkelte medlemsstater, er utilstrækkeligt for så vidt angår finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne.

(34) Ekspertgrupper, som medlemsstaterne har nedsat til at undersøge årsagerne til krisen og fremsætte forslag til forbedring af regulering af og tilsyn med den finansielle sektor, har bekræftet, at de nuværende ordninger ikke er et sundt grundlag for den fremtidige regulering af og tilsyn med finansielle institutioner, der opererer på tværs af Unionens grænser.

(35) Som det anføres i de Larosière-rapporten, er der grundlæggende to alternativer: det første »chacun pour soi»,« bring din nabo til tiggerstaven«-løsninger eller det andet — et forbedret, pragmatisk, fornuftigt europæisk samarbejde til fordel for alle for at bevare en åben verdensøkonomi. Dette vil bringe ubestridelige økonomiske gevinster.

(36) Tilsynskollegier spiller en vigtig rolle, når det drejer sig om at sikre et effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner, der opererer på tværs af grænserne. Myndigheden bør bidrage til at fremme og overvåge tilsynskollegiernes effektive og konsekvente virkemåde og i den forbindelse være ledende i at sikre tilsynskollegiers sammenhængende og konsekvente virkemåde for grænseoverskridende finansielle institutioner i hele Unionen. Myndigheden bør derfor have ret til fuld deltagelse i tilsynskollegierne, når det drejer sig om at strømline deres virkemåde og processen for informationsudveksling og gøre kollegiernes anvendelse af EU-retten mere ensartet og konsekvent. Som

▼B

det fremgår af de Larosière-rapporten, skal konkurrenceforvridning og tilsynsarbitrage, der skyldes forskellige former for tilsynspraksis, undgås, fordi de potentielt kan undergrave den finansielle stabilitet — blandt andet ved at tilskynde til at flytte finansielle aktiviteter til lande med mere lempeligt tilsyn. Tilsynssystemet skal kunne opfattes som retfærdigt og afbalanceret.

(37) Konvergens i forbindelse med kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder finansieringsmekanismer, er nødvendig for at sikre, at det finansielle system internaliserer omkostningerne, og at de offentlige myndigheder er i stand til at afvikle nødlidende finansielle institutioner, hvorved virkningerne heraf for det finansielle system minimeres, og der trækkes mindre på skatteydernes penge til at redde banker og på den offentlige sektors midler, hvorved skaderne på økonomien begrænses, og anvendelsen af nationale afviklingsforanstaltninger koordineres. I den forbindelse er det bydende nødvendigt at udarbejde et fælles sæt regler om et komplet sæt redskaber til forebyggelse og afvikling af nødlidende banker for navnlig at tackle krisen i store, grænseoverskridende eller indbyrdes forbundne institutioner, og behovet for at tillægge myndigheden yderligere relevante beføjelser bør vurderes, samt hvordan banker og sparekasser kan prioritere beskyttelse af sparere.

(38) I forbindelse med den igangværende revision af direktiv 94/19/EF og Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 97/9/EF af 3. marts 1997 om investorgarantiordninger [1] noteres det, at det er Kommissionens hensigt at lægge særlig vægt på behovet for at sikre yderligere harmonisering i hele Unionen. Det noteres også, at det i forsikringssektoren er Kommissionens hensigt at undersøge muligheden for at indføre EU-regler for beskyttelse af forsikringstagere i tilfælde af et nødlidende forsikringsselskab. ESA'erne bør spille en vigtig rolle på disse områder, og de bør tillægges passende beføjelser vedrørende de europæiske garantiordningssystemer.

(39) I udøvelsen af tilsynsnetværkets aktiviteter kan det være hensigtsmæssigt at delegere opgaver og ansvar for at begrænse overlapningen af tilsynsopgaver, at fremme samarbejdet og derved strømline tilsynsprocessen og at mindske den byrde, der pålægges de finansielle institutioner. Denne forordning bør derfor udgøre et klart retsgrundlag for denne delegering. Medlemsstaterne bør under overholdelse af den generelle bestemmelse om, at delegering bør være tilladt, kunne indføre specifikke betingelser for delegering af ansvar, f.eks. vedrørende oplysninger og meddelelse om delegeringsordninger. Delegeringen af opgaver indebærer, at opgaverne udføres af myndigheden eller af en anden national

[1] EFT L 84 af 26.3.1997, s. 22.

▼B

tilsynsmyndighed end den ansvarlige myndighed, medens ansvaret for tilsynsafgørelserne forbliver hos den delegerende myndighed. Ved delegering af ansvar bør myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, som får overdraget ansvaret, kunne træffe afgørelse i en tilsynssag på egne vegne i stedet for på vegne af den delegerende myndighed. Delegering bør ske ud fra princippet om, at tilsynskompetencen overdrages til en tilsynsmyndighed, som har de bedste forudsætninger for at træffe foranstaltninger inden for det pågældende område. En omfordeling af ansvar vil være hensigtsmæssig eksempelvis for at opnå stordriftsfordele eller af hensyn til dækningsområdet, sammenhængen i tilsynet med koncerner og for bedst muligt at udnytte den tekniske ekspertise blandt de nationale tilsynsmyndigheder. Afgørelser truffet af den, der får overdraget ansvaret, bør anerkendes af den delegerende myndighed og andre kompetente myndigheder som endelige, hvis disse afgørelser ligger inden for delegeringens rammer. Den relevante EU-lovgivning kan eventuelt indeholde nærmere bestemmelser om principperne for omfordelingen af ansvar efter aftale. Myndigheden bør med alle egnede midler bidrage til at lette og overvåge indgåelsen af delegeringsaftaler mellem de nationale tilsynsmyndigheder.

Den bør på forhånd underrettes om delegeringsaftaler, som forventes indgået, for om nødvendigt at kunne afgive udtalelse herom. Den bør centralisere offentliggørelsen af sådanne aftaler, således at der til fordel for alle involverede parter sikres rettidige, gennemsigtige og lettilgængelige oplysninger om aftalerne. Den bør fastlægge og udbrede bedste praksis med hensyn til delegering og delegeringsaftaler.

(40) Myndigheden bør aktivt bidrage til at fremme tilsynskonvergensen i hele Unionen med det formål at skabe en fælles tilsynskultur.

(41) Peerevalueringer er et effektivt middel til at fremme konsistensen i netværket af finanstilsyn. Myndigheden bør derfor udarbejde det metodologiske grundlag for disse evalueringer og gennemføre dem med regelmæssige mellemrum. Disse evalueringer bør ikke kun fokusere på konvergensen med hensyn til tilsynspraksis, men også på tilsynsmyndighedernes evne til at opnå tilsynsresultater af

▼B

høj kvalitet samt på disse kompetente myndigheders uafhængighed. Resultatet af peerevalueringer bør offentliggøres efter samtykke fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevalueringen. God praksis bør også identificeres og offentliggøres.

(42) Myndigheden bør aktivt bidrage til at forbedre koordineringen af Unionens tilsynsarbejde, navnlig med henblik på at sikre de finansielle markeders ordnede funktion og integritet og stabiliteten i det finansielle system i Unionen. Foruden myndighedens beføjelser til at handle i krisesituationer bør myndigheden derfor varetage den generelle koordinering inden for ESFS. En særlig vigtig del af myndighedens aktiviteter bør være at lette udvekslingen af alle relevante oplysninger mellem de kompetente myndigheder.

(43) For at sikre finansiel stabilitet er det nødvendigt på et tidligt tidspunkt at afdække udviklingstendenser, potentielle risici og sårbarheder i forbindelse med tilsyn på mikroplan, på tværs af grænser og sektorer. Myndigheden bør overvåge og vurdere sådanne udviklinger på sit kompetenceområde og om nødvendigt underrette Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen de øvrige europæiske tilsynsmyndigheder og ESRB herom med regelmæssige mellemrum og ad hoc efter behov. Myndigheden bør også i samarbejde med ESRB indlede og koordinere stresstests på EU-plan for at vurdere de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger, og i denne forbindelse bør den sikre, at der på nationalt plan ved sådanne tests anvendes en metodologi, der er så konsekvent som muligt. Myndigheden bør med henblik på at varetage sine funktioner korrekt gennemføre økonomiske analyser af markederne og de potentielle markedsudviklingers indvirkning på dem.

(44) I betragtning af globaliseringen af finansielle tjenesteydelser og den øgede betydning af internationale standarder bør myndigheden også fremme dialog og samarbejde med tilsynsmyndigheder uden for Unionen. Den bør tillægges beføjelse til at udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndighederne og forvaltninger i tredjelande og med internationale organisationer, samtidig med at medlemsstaternes og EU-institutionernes nuværende roller og respektive beføjelser respekteres fuldt ud. Lande, som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten, bør kunne deltage i myndighedens arbejde, og myndigheden bør kunne samarbejde med tredjelande, der anvender lovgivning, der er anerkendt som ækvivalent med Unionens.

(45) Myndigheden bør inden for sit kompetenceområde fungere som et uafhængigt rådgivende organ for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen. Med forbehold af de berørte kompetente myndigheders kompetence bør myndigheden kunne afgive udtalelse om tilsynsvurderinger af fusioner og erhvervelser i henhold til

▼B

direktiv 2006/48/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF ([1]), i de tilfælde, hvor nævnte direktiv kræver høring mellem de kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater.

(46) For at kunne udføre sine pligter effektivt, bør myndigheden have ret til at anmode om alle nødvendige oplysninger. For at undgå overlapning af de indberetningsforpligtelser, der er pålagt de finansielle institutioner, bør disse oplysninger almindeligvis gives af de nationale tilsynsmyndigheder, som er tættest på de finansielle markeder og institutioner, og bør tage hensyn til allerede eksisterende statistikker. Myndigheden bør imidlertid som en sidste udvej kunne rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte til en finansiel institution, såfremt en national kompetent myndighed ikke leverer eller kan levere sådanne oplysninger rettidigt. Medlemsstaternes myndigheder bør være forpligtet til at bistå myndigheden med at håndhæve sådanne direkte anmodninger. I den forbindelse er arbejdet med fælles indberetningsformater af afgørende betydning. Foranstaltningerne med henblik på indsamling af oplysninger bør ikke berøre de retlige rammer for det europæiske statistiske system og Det Europæiske System af Centralbanker på det statistiske område. Nærværende forordning berører derfor hverken Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 223/2009 af 11. marts 2009 om europæiske statistikker ([2]) eller Rådets forordning (EF) nr. 2533/98 af 23. november 1998 om Den Europæiske Centralbanks indsamling af statistisk information ([3]).

(47) Det er af stor betydning, at der er et snævert samarbejde mellem myndigheden og ESRB, for at ESRB fungerer fuldt ud efter hensigten, og dets advarsler og henstillinger følges effektivt op. Myndigheden og ESRB bør dele relevante oplysninger indbyrdes. Der bør kun gives oplysninger om individuelle virksomheder efter begrundet anmodning. Når myndigheden modtager advarsler eller henstillinger fra ESRB rettet til myndigheden eller en national tilsynsmyndighed, bør myndigheden om nødvendigt sikre opfølgningen.

(48) Myndigheden bør høre berørte parter angående reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger og give dem en rimelig mulighed for at fremsætte bemærkninger til foreslåede foranstaltninger. Inden der vedtages udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger, bør myndigheden gennemføre en konsekvensanalyse. Af effektivitetshensyn bør der til dette formål anvendes en interessentgruppe for banker, der ligeligt bør repræsentere Unionens kreditinstitutter og

([1]) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2007/44/EF af 5.9.2007 om ændring af Rådets direktiv 92/49/EØF og direktiv 2002/83/EF, 2004/39/EF, 2005/68/EF og 2006/48/EF hvad angår procedurereglerne og kriterierne for tilsynsmæssig vurdering af erhvervelser og forøgelse af kapitalandele i den finansielle sektor (EUT L 247 af 21.9.2007, s. 1).

([2]) EUT L 87 af 31.3.2009, s. 164.

([3]) EFT L 318 af 27.11.1998, s. 8.

▼B

investeringsselskaber (der repræsenterer de forskellige modeller og størrelser af finansielle institutioner og virksomheder, herunder eventuelt institutionelle investorer og andre finansielle institutioner, som selv benytter finansielle tjenesteydelser), små og mellemstore virksomheder (SMV'er), fagforeninger, akademikere og forbrugere og andre private brugere af banktjenesteydelser. Interessentgruppen for banker bør fungere som en grænseflade med andre brugergrupper inden for finansielle tjenesteydelser, som er fastsat af Kommissionen eller ved EU-lovgivning.

(49) Medlemmer af interessentgruppen for banker, der repræsenterer nonprofitorganisationer eller akademikere, bør modtage passende kompensation for at gøre det muligt for personer, der hverken har tilstrækkelige finansielle midler eller er repræsentanter for erhvervslivet, at deltage fuldt ud i debatten om finansiel regulering.

(50) Medlemsstaterne har et centralt ansvar for at sikre en koordineret krisestyring og for at opretholde den finansielle stabilitet i krisesituationer, navnlig med henblik på at stabilisere og afvikle individuelle kriseramte finansielle institutioner. De afgørelser, som myndigheden træffer i krisesituationer eller ved bilæggelse af tvister, der berører en finansiel institutions stabilitet, bør ikke indvirke på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar. Der bør indføres en mekanisme, hvorved medlemsstaterne kan påberåbe sig denne beskyttelse og i sidste instans indbringe sagen for Rådet med henblik på en afgørelse. Denne beskyttelsesmekanisme bør dog ikke misbruges, særlig i forbindelse med en af myndigheden truffet afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, såsom formindskelse af indtægter i forbindelse med et midlertidigt forbud mod specifikke aktiviteter eller produkter i forbrugerbeskyttelsesøjemed. Rådet bør, når der træffes afgørelse efter beskyttelsesmekanismen, stemme efter princippet om, at hvert medlem har én stemme. Det er hensigtsmæssigt at tildele Rådet en rolle i denne sag i betragtning af medlemsstaternes ansvar i denne henseende. I betragtning af spørgsmålets følsomme karakter bør der sikres streng fortrolighed.

(51) Myndigheden bør i sin beslutningstagning overholde EU-reglerne og de generelle principper for passende fremgangsmåde og gennemsigtighed. Retten for adressater for myndighedens afgørelser til at blive hørt bør overholdes fuldt ud. Myndighedens afgørelser bør udgøre en integreret del af EU-retten.

▼B

(52) Et tilsynsråd, som er sammensat af lederne af de relevante kompetente myndigheder i hver medlemsstat, og som ledes af myndighedens formand, bør være myndighedens øverste beslutningsorgan. Repræsentanter for Kommissionen, ESRB, Den Europæiske Centralbank og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensioner) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) bør deltage som observatører. Tilsynsrådets medlemmer bør handle uafhængigt og kun i Unionens interesse.

(53) Som hovedregel bør tilsynsrådet træffe afgørelser med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. For afgørelser af generel art, herunder vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger i budgetspørgsmål samt for så vidt angår en medlemsstats anmodninger om at genoverveje en afgørelse truffet af myndigheden om midlertidigt at forbyde eller begrænse visse finansielle aktiviteter, er det imidlertid hensigtsmæssigt at anvende reglerne om afstemning ved kvalificeret flertal i artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser knyttet til traktaten om Den Europæiske Union og til traktaten om Den Europæiske Unions funktionsmåde. Sager om bilæggelse af tvister mellem nationale tilsynsmyndigheder bør behandles af et snævert, objektivt panel bestående af medlemmer, der hverken er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er parter i tvisten, eller har nogen interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de pågældende kompetente myndigheder. Panelet bør være sammensat på en passende afbalanceret måde. Panelets afgørelser bør godkendes af tilsynsrådet med simpelt flertal i overensstemmelse med princippet om, at hvert medlem har én stemme. Dog vil den afgørelse, som er foreslået af panelet, i forbindelse med afgørelser, der træffes af den konsoliderende tilsynsmyndighed, kunne forkastes af et antal medlemmer, der repræsenterer et blokerende mindretal, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

(54) Et styrelsesudvalg sammensat af myndighedens formand, af repræsentanter for de nationale tilsynsmyndigheder og for Kommissionen bør sikre, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de opgaver, den har fået pålagt. Styrelsesudvalget bør tillægges de nødvendige beføjelser til bl.a. at foreslå det etårige og flerårige arbejdsprogram, at udøve visse budgetbeføjelser, at vedtage myndighedens plan for personalepolitikken, at vedtage særlige bestemmelser om retten til adgang til dokumenter og at fremsætte forslag til årsberetningen.

(55) Myndigheden bør være repræsenteret ved en fuldtidsansat formand, der udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure, der tilrettelægges og forvaltes af tilsynsrådet med bistand fra Kommissionen. Med henblik på udvælgelsen af den første formand for myndigheden

▼B

bør Kommissionen bl.a. opstille en liste over kandidater på grundlag af kvalifikationer, kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering. Med henblik på de følgende udvælgelser bør muligheden for at få en liste udarbejdet af Kommissionen blive revurderet i en rapport, der skal udarbejdes i henhold til denne forordning. Før den udvalgte person påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse af denne, bør Europa-Parlamentet være berettiget til, efter at have hørt den udvalgte person, at gøre indsigelse mod dennes udpegelse.

(56) Myndighedens ledelse varetages af en administrerende direktør, der bør have ret til at deltage i tilsynsrådets og styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.

(57) For at sikre konsekvens i ESA'ernes tværsektorielle aktiviteter bør de foretage en nøje koordinering i et fælles udvalg og fastlægge fælles holdninger, hvor det er relevant. Det Fælles Udvalg bør koordinere ESA'ernes opgaver med hensyn til finansielle konglomerater og andre tværsektorielle emner. Hvor det er relevant, bør afgørelser, der også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), vedtages parallelt af de relevante europæiske tilsynsmyndigheder. Det Fælles Udvalg bør ledes af formændene for ESA'erne for en periode på 12 måneder på skift. Formanden for Det Fælles Udvalg bør være næstformand for ESRB. Det Fælles Udvalg bør have eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, for at give mulighed for uformel udveksling af oplysninger og udvikling af en fælles tilsynskulturtilgang på tværs af de ESA'erne.

(58) Det er nødvendigt at sikre, at parter, der berøres af myndighedens afgørelser, kan gøre brug af de nødvendige retsmidler. For på de områder, hvor myndigheden har afgørelsesbeføjelser, at kunne beskytte parternes rettigheder effektivt og sikre hurtig sagsbehandling bør de berørte parter kunne indbringe en afgørelse for et klagenævn. Af hensyn til effektiviteten og konsekvensen bør klagenævnet være et fælles organ sammensat af ESA'erne, men bør handle uafhængigt af deres administrative strukturer og reguleringsstrukturer. Klagenævnets afgørelse bør kunne indbringes for Den Europæiske Unions Domstol.

▼B

(59) For at garantere myndigheden fuld selvstændighed og uafhængighed bør myndigheden tildeles et selvstændigt budget med indtægter hovedsagelig fra obligatoriske bidrag fra de nationale tilsynsmyndigheder og fra Den Europæiske Unions almindelige budget. Unionens finansiering af myndigheden finder sted på grundlag af en aftale med budgetmyndigheden som fastlagt i punkt 47 i den interinstitutionelle aftale af 17. maj 2006 mellem Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om budgetdisciplin og forsvarlig økonomisk forvaltning ([1]). Unionens budgetprocedure bør finde anvendelse. Revision af regnskaberne bør foretages af Revisionsretten. Det samlede budget er omfattet af dechargeproceduren.

(60) Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1073/1999 af 25. maj 1999 om undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([2]), bør finde anvendelse på myndigheden. Myndigheden bør også tiltræde den interinstitutionelle aftale af 25. maj 1999 mellem Europa-Parlamentet, Rådet for Den Europæiske Union og Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber om de interne undersøgelser, der foretages af Det Europæiske Kontor for Bekæmpelse af Svig (OLAF) ([3]).

(61) For at sikre åbne og gennemsigtige ansættelsesvilkår og ligebehandling af personalet bør tjenestemandsvedtægten og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Fællesskaberne ([4]) finde anvendelse på myndighedens personale.

(62) Det er af stor betydning, at forretningshemmeligheder og andre fortrolige oplysninger beskyttes. De oplysninger, der stilles til rådighed for myndigheden og udveksles inden for netværket, bør være omfattet af strenge og effektive fortrolighedsbestemmelser.

(63) Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 95/46/EF af 24. oktober 1995 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger og om fri udveksling af sådanne oplysninger ([5]) og Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 45/2001 af 18. december 2000 om beskyttelse af fysiske personer i forbindelse med behandling af personoplysninger i fællesskabsinstitutionerne og -organerne og om fri

([1]) EUT C 139 af 14.6.2006, s. 1.
([2]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 1.
([3]) EFT L 136 af 31.5.1999, s. 15.
([4]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.
([5]) EFT L 281 af 23.11.1995, s. 31.

▼B

udveksling af sådanne oplysninger ([1]), finder fuldt ud anvendelse på behandlingen af personoplysninger i forbindelse med denne forordning.

(64) For at sikre åbenhed omkring myndighedens virksomhed bør Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1049/2001 af 30. maj 2001 om aktindsigt i Europa-Parlamentets, Rådets og Kommissionens dokumenter ([2]) finde anvendelse på myndigheden.

(65) Det bør være tilladt tredjelande at deltage i myndighedens arbejde i overensstemmelse med de aftaler, som vil blive indgået af Unionen.

(66) Målene for denne forordning, nemlig at forbedre det indre markeds funktion gennem et højt, effektivt og konsekvent regulerings- og tilsynsniveau, at beskytte indskydere og investorer, at beskytte de finansielle markeders integritet, effektivitet og ordnede funktion, at opretholde det finansielle systems stabilitet og styrke den internationale koordinering af tilsyn, kan ikke i tilstrækkelig grad opfyldes af medlemsstaterne og kan derfor på grund af handlingens omfang bedre nås på EU-plan; Unionen kan derfor træffe foranstaltninger i overensstemmelse med nærhedsprincippet, jf. artikel 5 i traktaten om Den Europæiske Union. I overensstemmelse med proportionalitetsprincippet, jf. samme artikel, går denne forordning ikke videre, end hvad der er nødvendigt for at nå disse mål.

(67) Myndigheden bør overtage alle nuværende opgaver og beføjelser, som er tillagt Det Europæiske Banktilsynsudvalg, og Kommissionens afgørelse 2009/78/EF bør derfor ophæves på datoen for oprettelsen af myndigheden, og Europa-Parlamentets og Rådets afgørelse nr. 716/2009/EF af 16. september 2009 om oprettelse af et fællesskabsprogram til støtte for særlige aktiviteter i forbindelse med finansielle tjenesteydelser, regnskabsaflæggelse og revision ([3]) bør derfor ændres i overensstemmelse hermed. I betragtning af Det Europæiske Banktilsynsudvalgs allerede eksisterende strukturer og operationer er det vigtigt at sikre et meget snævert samarbejde mellem Det Europæiske Banktilsynsudvalg og Kommissionen ved udformningen af passende overgangsordninger, for at sikre, at den periode, hvor Kommissionen er ansvarlig for den administrative etablering og den indledende administrative drift af myndigheden, bliver så kort som muligt.

([1]) EFT L 8 af 12.1.2001, s. 1.
([2]) EFT L 145 af 31.5.2001, s. 43.
([3]) EUT L 253 af 25.9.2009, s. 8.

▼B

(68) Det er hensigtsmæssigt at fastsætte et tidspunkt for anvendelsen af denne forordning for at sikre, at myndigheden er tilstrækkeligt forberedt til at påbegynde sine aktiviteter, og at overgangen fra Det Europæiske Banktilsynsudvalg sker så smidigt som muligt. Myndigheden bør finansieres på passende vis. I det mindste i begyndelsen bør den finansieres 40 % med EU-midler og 60 % med bidrag fra medlemsstaterne i overensstemmelse med stemmevægtningen i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser.

(69) Med henblik på at gøre det muligt at oprette myndigheden pr. 1. januar 2011 bør denne forordning træde i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende* —

VEDTAGET DENNE FORORDNING:

KAPITEL I

OPRETTELSE OG JURIDISK STATUS

Artikel 1

Oprettelse og indsatsområde

1. Ved denne forordning oprettes en europæisk tilsynsmyndighed (Den Europæiske Banktilsynsmyndighed) (i det følgende benævnt »myndigheden«).

▼M1

2. Myndigheden handler inden for de beføjelser, som den får tildelt med nærværende forordning og inden for rammerne af direktiv 94/19/EF, direktiv 2002/87/EF, forordning (EF) nr. 1781/2006, Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 575/2013 af 26. juni 2013 om tilsynsmæssige krav til kreditinstitutter og investeringsselskaber ([1]), Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2013/36/EU af 26. juni 2013 om adgang til at udøve virksomhed som kreditinstitut og om tilsyn med kreditinstitutter og investeringsselskaber ([2]) og de relevante dele af direktiv 2002/65/EF, direktiv 2005/60/EF, direktiv 2007/64/EF og direktiv 2009/110/EF i det omfang, disse retsakter finder anvendelse på kreditinstitutter og finansielle institutioner og på de kompetente myndigheder, der fører tilsyn med dem, herunder alle direktiver, forordninger og afgørelser, der er baseret på disse retsakter, og eventuelle yderligere retligt bindende EU-retsakter, hvorved myndigheden bliver pålagt opgaver. Myndigheden handler også i overensstemmelse med Rådets forordning … (EU) nr. 1024/2013 ([3]).

▼B

3. Myndigheden handler også på kreditinstitutters, finansielle konglomeraters, investeringsselskabers, betalingsinstitutters og e-penge-institutters aktivitetsområder i forbindelse med spørgsmål, der ikke er direkte omfattet af de i stk. 2 nævnte retsakter, herunder i forbindelse med spørgsmål om selskabsstyring, revision og regnskabsaflæggelse,

([1]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 1.
([2]) EUT L 176 af 27.6.2013, s. 338.
([3]) Rådets forordning (EU) nr. 1024/2013 af 15. oktober 2013 om overdragelse af specifikke opgaver til Den Europæiske Centralbank i forbindelse med politikker vedrørende tilsyn med kreditinstitutter (EUT L 287, 29.10.2013, s. 63).

▼B

såfremt en sådan indsats fra myndighedens side er nødvendig for at sikre en effektiv og konsekvent anvendelse af disse retsakter.

4. Bestemmelserne i denne forordning berører ikke Kommissionens beføjelser til at sikre efterlevelse af EU-retten, navnlig i henhold til artikel 258 i TEUF.

5. Formålet med myndigheden er at beskytte offentlige interesser ved at bidrage til det finansielle systems stabilitet og effektivitet på kort, mellemlang og lang sigt af hensyn til Unionens økonomi, dens borgere og virksomheder. Myndigheden bidrager til:

a) at forbedre den måde, det indre marked fungerer på, bl.a. gennem et fornuftigt, effektivt og konsekvent niveau for regulering og tilsyn

b) at sikre de finansielle markeders integritet, gennemsigtighed, effektivitet og ordnede funktion

c) at styrke den internationale tilsynskoordinering

d) at undgå tilsynsarbitrage og fremme ensartede konkurrencevilkår

e) at sikre, at der føres tilstrækkeligt tilsyn med kreditrisici og andre risici, og at disse reguleres i tilstrækkeligt omfang, og

f) at øge forbrugerbeskyttelsen.

▼M1

Med henblik herpå bidrager myndigheden til en konsekvent og effektiv anvendelse af de i stk. 2 nævnte retsakter, fremmer tilsynskonvergens, afgiver udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen og foretager økonomiske markedsanalyser for at fremme opfyldelsen af myndighedens målsætninger.

▼B

Ved udførelsen af de opgaver, der er henlagt til myndigheden ved denne forordning, er den særlig opmærksom på enhver systemisk risiko, der udgøres af finansielle institutioner, hvis svigt kan forringe det finansielle systems eller realøkonomiens virkemåde.

▼M1

Myndigheden handler uafhængigt, objektivt og på en ikkediskriminerende måde samt udelukkende i Unionens interesse som helhed i forbindelse med udførelsen af sine opgaver.

▼B

Artikel 2

Europæisk finanstilsynssystem

1. Myndigheden er en del af et europæisk finanstilsynssystem (ESFS). Hovedformålet med ESFS er at sikre, at de bestemmelser, der gælder for den finansielle sektor, gennemføres i tilstrækkelig grad for at bibeholde den finansielle stabilitet og sikre tillid til det finansielle system som en helhed og en tilstrækkelig beskyttelse af brugerne af de finansielle tjenesteydelser.

▼B

2. ESFS består af følgende:

a) Det Europæiske Udvalg for Systemiske Risici (ESRB), som skal varetage de i forordning (EU) nr. 1092/2010 og i nærværende forordning fastsatte opgaver

b) myndigheden

c) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1094/2010 ([1])

d) Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), oprettet ved Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EU) nr. 1095/2010 ([2])

e) Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder (»Det Fælles Udvalg«), som skal varetage de i artikel 54-57 i denne forordning, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010 fastsatte opgaver

▼M1

f) de kompetente eller tilsynsførende myndigheder som fastsat i de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i denne forordning, herunder Den Europæiske Centralbank for så vidt angår de opgaver, den har fået overdraget ved forordning (EU) nr. 1024/2013, i forordning (EU) nr. 1094/2010 og i forordning (EU) nr. 1095/2010.

▼B

3. Myndigheden skal indgå i et regelmæssigt og tæt samarbejde med ESRB samt med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg, sikre tværsektoriel sammenhæng i arbejdet og nå frem til fælles holdninger til tilsyn med finansielle konglomerater og andre tværsektorielle spørgsmål.

4. I overensstemmelse med princippet om loyalt samarbejde i artikel 4, stk. 3, i traktaten om Den Europæiske Union skal parterne i ESFS samarbejde i tillid og fuld gensidig respekt, navnlig for at sikre, at informationsstrømmene imellem dem er hensigtsmæssige og pålidelige.

5. De tilsynsmyndigheder, der er parter i ESFS, er forpligtet til at føre tilsyn med finansielle institutioner, der opererer i Unionen, i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

▼M1

Artikel 3

Myndighedernes ansvar

De i artikel 2, stk. 2, litra a)-d), nævnte myndigheder står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet. Den Europæiske Centralbank står til ansvar over for Europa-Parlamentet og Rådet for så vidt angår udførelsen af de tilsynsopgaver, den har fået overdraget ved forordning (EU) nr. 1024/2013 i overensstemmelse med nævnte forordning.

([1]) Se side 48 i denne EUT.
([2]) Se side 84 i denne EUT.

▼B

Artikel 4

Definitioner

I denne forordning forstås ved:

1) »finansielle institutioner«: »kreditinstitutter« som defineret i artikel 4, stk. 1, i direktiv 2006/48/EF, »investeringsselskaber« som defineret i artikel 3, stk. 1, litra b), i direktiv 2006/49/EF og »finansielle konglomerater« som defineret i artikel 2, stk. 14, i direktiv 2002/87/EF, idet begrebet dog i forbindelse med direktiv 2005/60/EF forstås som kreditinstitutter og finansieringsinstitutter som defineret i artikel 3, stk. 1 og 2, i det pågældende direktiv.

2) »kompetente myndigheder«:

▼M1

i) kompetente myndigheder som defineret i artikel 4, stk. 1, nr. 40), i forordning (EU) nr. 575/2013, herunder Den Europæiske Centralbank med hensyn til forhold vedrørende opgaver overdraget til den ved forordning (EU) nr. 1024/2013; direktiv 2007/64/EF og som omhandlet i direktiv 2009/110/EF

▼B

ii) i forbindelse med direktiv 2002/65/EF og 2005/60/EF, de myndigheder, der har ansvaret for at sikre, at kreditinstitutter og finansieringsinstitutter overholder kravene i disse direktiver, og

iii) i forbindelse med indskudsgarantiordninger, de organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medfør af direktiv 94/19/EF, eller, hvis driften af indskudsgarantiordningen forestås af en privat virksomhed, den offentlige myndighed, der fører tilsyn med disse ordninger i medfør af nævnte direktiv.

Artikel 5

Juridisk status

1. Myndigheden er et EU-organ med status som juridisk person.

2. Myndigheden har i hver medlemsstat den videstgående rets- og handleevne, som den pågældende stats lovgivning tillægger juridiske personer. Den kan i særdeleshed erhverve og afhænde fast ejendom og løsøre og optræde som part i retssager.

3. Myndigheden repræsenteres af sin formand.

Artikel 6

Sammensætning

Myndigheden består af:

1) et tilsynsråd, der varetager de i artikel 43 nævnte opgaver

2) et styrelsesudvalg, der varetager de i artikel 47 nævnte opgaver

▼B

3) en formand, der varetager de i artikel 48 nævnte opgaver

4) en administrerende direktør, der varetager de i artikel 53 nævnte opgaver

5) et klagenævn, der varetager de i artikel 60 nævnte opgaver.

Artikel 7

Hjemsted

Myndigheden har hjemsted i London.

KAPITEL II

MYNDIGHEDENS OPGAVER OG BEFØJELSER

Artikel 8

Myndighedens opgaver og beføjelser

1. Myndigheden har følgende opgaver:

▼M1

a) at bidrage til fastlæggelsen af fælles standarder og praksis af høj kvalitet for regulering og tilsynsførelse, navnlig ved at afgive udtalelser til EU-institutionerne og udarbejde retningslinjer, henstillinger og udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og andre foranstaltninger, der skal baseres på de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter

aa) at udvikle og ajourføre en europæisk tilsynshåndbog om tilsyn med finansielle institutioner for Unionen som helhed under hensyntagen til bl.a. skiftende forretningspraksis og forretningsmodeller hos de finansielle institutioner, som indeholder bedste praksis inden for tilsynsmetoder og -processer

▼B

b) at bidrage til den konsekvente anvendelse af juridisk bindende EU-retsakter, bl.a. ved at bidrage til en fælles tilsynskultur, sikre konsekvent og effektiv anvendelse af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, undgå tilsynsarbitrage, mægle i og bilægge tvister mellem kompetente myndigheder, sikre effektivt og konsekvent tilsyn med finansielle institutioner og sikre tilsynskollegiers konsekvente funktion og gribe ind i bl.a. krisesituationer

▼M1

c) at lette delegeringen af opgaver og ansvarsområder blandt kompetente myndigheder

▼B

d) at arbejde tæt sammen med ESRB, navnlig ved at give ESRB de nødvendige oplysninger til udførelsen af dets opgaver og sikre behørig opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger

e) at tilrettelægge og gennemføre peerevalueringsanalyser af kompetente myndigheder, herunder retningslinjer og henstillinger og fastlægge bedste praksis, for at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne

▼B

f) at overvåge og vurdere markedsudviklingen på sit kompetenceområde, herunder eventuelt kredittendenser, især for husholdninger og SMV'er

g) at foretage en økonomisk markedsanalyse med henblik på varetagelsen af sine opgaver

h) at fremme beskyttelse af indskydere og investorer

▼M1

i) at fremme tilsynskollegiernes konsekvente og korrekte funktion, overvågningen, vurderingen og målingen af systemiske risici, udviklingen og koordineringen af genopretnings- og afviklingsplaner, hvor alle indskydere og investorer i hele Unionen sikres et højt beskyttelsesniveau, og der udarbejdes metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutioner og en vurdering af behovet for passende finansieringsinstrumenter, med henblik på at fremme samarbejdet mellem kompetente myndigheder, som er involveret i krisehåndtering i forbindelse med grænseoverskridende institutioner, der potentielt kan udgøre en systemisk risiko i henhold til artikel 21-26

▼B

j) at udføre andre specifikke opgaver som fastsat i denne forordning eller i andre lovgivningsmæssige retsakter

k) at offentliggøre og regelmæssigt ajourføre oplysninger på sin hjemmeside i relation til sit aktivitetsområde, navnlig inden for sit kompetenceområde, om registrerede finansielle institutioner, for at sikre offentligheden let adgang til oplysninger.

▼M1

_____

1a. Ved udførelsen af sine opgaver i overensstemmelse med denne forordning skal myndigheden:

a) udnytte samtlige de beføjelser, den har til rådighed samt

b) under behørig hensyntagen til formålet om at sikre kreditinstitutters sikkerhed og soliditet fuldt ud tage hensyn til de forskellige typer af kreditinstitutter og de forskellige forretningsmodeller og størrelser.

▼B

2. Med henblik på udførelsen af opgaverne i stk. 1 har myndigheden de i denne forordning fastsatte beføjelser, herunder navnlig til:

a) at udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 10

b) at udarbejde udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 15

c) at udstede retningslinjer og henstillinger, jf. artikel 16

▼B

d) at udstede henstillinger i specifikke tilfælde, jf. artikel 17, stk. 3

e) at træffe individuelle afgørelser rettet til de kompetente myndigheder i specifikke tilfælde, jf. artikel 18, stk. 3, og artikel 19, stk. 3

f) i tilfælde vedrørende EU-ret, der finder umiddelbar anvendelse, at træffe individuelle afgørelser rettet til finansielle institutioner i de specifikke tilfælde, der er omhandlet i artikel 17, stk. 6, artikel 18, stk. 4 og artikel 19, stk. 4

g) at afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen, jf. artikel 34

h) at indsamle nødvendige oplysninger vedrørende finansielle institutioner som fastsat i artikel 35

i) at udvikle fælles metoder til vurdering af produktegenskabernes og distributionsprocessernes betydning for institutionernes finansielle stilling og for forbrugerbeskyttelsen

j) at oprette en centralt tilgængelig database over registrerede finansielle institutioner på dens kompetenceområde og, hvis det foreskrives i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

▼M1

2a. Under udførelsen af de opgaver, der er omhandlet i stk. 1, og udøvelsen af de beføjelser, som er omhandlet i stk. 2, tager myndigheden behørigt hensyn til principperne om bedre regulering, herunder til resultaterne af den cost-benefit-analyse, som udarbejdes i overensstemmelse med nærværende forordning.

▼B

Artikel 9

Opgaver i forbindelse med forbrugerbeskyttelse og finansielle aktiviteter

1. Myndigheden indtager en ledende rolle med hensyn til at fremme gennemsigtighed, enkelhed og retfærdighed på markedet for finansielle produkter eller tjenesteydelser på det indre marked, herunder ved:

a) at indsamle, analysere og rapportere om forbrugertendenser

b) at revidere og koordinere finansielle færdigheder og uddannelsesinitiativer fra de kompetente myndigheder

c) at udvikle uddannelsesstandarder for erhvervet og

d) at bidrage til udviklingen af fælles regler om videregivelse af oplysninger.

▼B

2. Myndigheden overvåger nye og eksisterende finansielle aktiviteter og kan vedtage retningslinjer og henstillinger med henblik på at fremme markedernes sikkerhed og soliditet og konvergens med hensyn til reguleringspraksis.

3. Myndigheden kan også udstede advarsler i tilfælde, hvor finansielle aktiviteter udgør en alvorlig trussel mod målsætningerne i artikel 1, stk. 5.

▼M1

4. Myndigheden etablerer som en integreret del af myndigheden et udvalg om finansiel innovation, der samler alle relevante kompetente tilsynsmyndigheder med henblik på at opnå en koordineret tilgang til den reguleringsmæssige og tilsynsmæssige behandling af nye eller innovative finansielle aktiviteter og yde rådgivning, som myndigheden fremlægger for Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen.

▼B

5. Myndigheden kan midlertidigt forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter, der truer de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i hele eller dele af det finansielle system i Unionen i de tilfælde og i henhold til de betingelser, der er omhandlet i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, eller, hvis det er påkrævet i tilfælde af en krisesituation, i henhold til og i overensstemmelse med betingelserne i artikel 18.

Myndigheden tager den i første afsnit omhandlede afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst hver tredje måned. Såfremt afgørelsen ikke forlænges efter en periode på tre måneder, udløber den automatisk.

En medlemsstat kan anmode myndigheden om at genoverveje sin afgørelse. I så fald afgør myndigheden i henhold til proceduren i artikel 44, stk. 1, andet afsnit, om den fastholder sin afgørelse.

▼M1

Myndigheden kan også vurdere behovet for at forbyde eller begrænse visse typer af finansielle aktiviteter og, hvor der er et sådant behov, underrette Kommissionen og de kompetente myndigheder med henblik på at lette vedtagelsen af et eventuelt forbud eller en eventuel begrænsning.

▼B

Artikel 10

Reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Når Europa-Parlamentet og Rådet delegerer beføjelser til Kommissionen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder ved hjælp af delegerede retsakter i henhold til artikel 290 i TEUF for at sikre konsekvent harmonisering på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan myndigheden udarbejde udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder. Myndigheden forelægger sine udkast til standarder for Kommissionen med henblik på godkendelse.

▼B

Reguleringsmæssige tekniske standarder er tekniske og repræsenterer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er begrænset af de lovgivningsmæssige retsakter, som de er baseret på.

Inden myndigheden forelægger dem for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Når myndigheden fremlægger et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard, skal Kommissionen straks fremsende det til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan godkende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard eller kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af denne periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen må ikke ændre indholdet af et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en reguleringsmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

▼B

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en reguleringsmæssig teknisk standard i form af en delegeret retsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Kommissionen anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Kommissionen fremsender straks udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender sit udkast til reguleringsmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard og fremlægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den periode på seks uger, der er omhandlet i fjerde afsnit, ikke har forelagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til reguleringsmæssig teknisk standard inden for perioden på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den reguleringsmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante. Kommissionen ændrer ikke indholdet af udkastet til reguleringsmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. Reguleringsmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 11

Udøvelse af delegationen

1. Kommissionen tillægges beføjelser til at vedtage de i artikel 10 omhandlede reguleringsmæssige tekniske standarder for en periode på fire år fra den 16. december 2010. Kommissionen aflægger rapport vedrørende de delegerede beføjelser senest seks måneder inden udløbet af perioden på fire år. Delegationen af beføjelser forlænges automatisk i perioder af en tilsvarende varighed, medmindre Europa-Parlamentet eller Rådet tilbagekalder den i overensstemmelse med artikel 14.

▼B

2. Så snart Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, giver den samtidig Europa-Parlamentet og Rådet meddelelse herom.

3. Beføjelsen til at vedtage reguleringsmæssige tekniske standarder tillægges Kommissionen på de i artikel 12-14 anførte betingelser.

Artikel 12

Tilbagekaldelse af delegationen

1. Den i artikel 10 omhandlede delegation af beføjelser kan tilbagekaldes af Europa-Parlamentet eller Rådet.

2. Den institution, der har indledt en intern procedure for at afgøre, om delegationen af beføjelser skal tilbagekaldes, bestræber sig på at give den anden institution og Kommissionen meddelelse herom i rimelig tid, inden den endelige afgørelse træffes, med angivelse af, hvilke delegerede beføjelser der vil kunne tilbagekaldes.

3. Afgørelsen om tilbagekaldelse bringer delegationen af de beføjelser, der er nævnt i afgørelsen, til ophør. Den får virkning straks eller på et senere tidspunkt, hvis dette er angivet i afgørelsen. Afgørelsen er uden virkning for gyldigheden af de reguleringsmæssige tekniske standarder, der allerede er i kraft. Den offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Artikel 13

Indsigelse mod reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Europa-Parlamentet eller Rådet kan gøre indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden for tre måneder fra datoen for Kommissionens underretning om den vedtagne reguleringsmæssige tekniske standard. Denne frist kan forlænges med tre måneder på initiativ af Europa-Parlamentet eller Rådet.

▼M2

Hvis Kommissionen vedtager en reguleringsmæssig teknisk standard, som er identisk med det af myndigheden forelagte udkast til reguleringsmæssig teknisk standard, er fristen for indsigelse fra Europa-Parlamentets og Rådets side på en måned fra datoen for Kommissionens underretning. På Europa-Parlamentets eller Rådets initiativ forlænges denne periode med en indledende periode på en måned og kan forlænges med en yderligere periode på en måned.

▼B

2. Hvis hverken Europa-Parlamentet eller Rådet har gjort indsigelse mod den reguleringsmæssige tekniske standard ved udløbet af den i stk. 1 nævnte periode, offentliggøres den i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført i den.

Den reguleringsmæssige tekniske standard kan offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træde i kraft inden fristens udløb, hvis både Europa-Parlamentet og Rådet har meddelt Kommissionen, at de ikke agter at gøre indsigelse.

▼B

3. Gør enten Europa-Parlamentet eller Rådet indsigelse mod en reguleringsmæssig teknisk standard inden udløbet af fristen, jf. stk. 1, træder den ikke i kraft. Den institution, der gør indsigelse, angiver i overensstemmelse med artikel 296 i TEUF grundene til indsigelsen mod den reguleringsmæssige tekniske standard.

Artikel 14

Manglende godkendelse eller ændring af udkast til reguleringsmæssige tekniske standarder

1. Hvis Kommissionen ikke godkender et udkast til reguleringsmæssig teknisk standard eller ændrer det i henhold til artikel 10, skal Kommissionen underrette myndigheden, Europa-Parlamentet og Rådet og angive begrundelsen herfor.

2. Europa-Parlamentet eller Rådet kan, når det er relevant, indkalde den ansvarlige kommissær sammen med myndighedens formand inden for en måned efter den i stk. 1 omhandlede underretning til et ad hocmøde i Europa-Parlamentets kompetente udvalg eller i Rådet for at fremlægge og redegøre for uoverensstemmelserne.

Artikel 15

Gennemførelsesmæssige tekniske standarder

1. Myndigheden kan udarbejde gennemførelsesmæssige tekniske standarder ved hjælp af gennemførelsesretsakter i henhold til artikel 291 i TEUF på de områder, der specifikt er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter. Gennemførelsesmæssige tekniske standarder er tekniske og indebærer ikke strategiske beslutninger eller politiske valg, og deres indhold er at fastlægge betingelserne for anvendelse af disse retsakter. Myndigheden forelægger Kommissionen sine udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder med henblik på godkendelse.

Inden myndigheden forelægger udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder for Kommissionen, gennemfører den åbne offentlige høringer og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Når myndigheden fremlægger et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard fremsender Kommissionen det straks til Europa-Parlamentet og Rådet.

Senest tre måneder efter modtagelsen af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard træffer Kommissionen afgørelse om, hvorvidt den godkender det. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned. Kommissionen kan godkende udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder delvis eller med ændringer, hvis det er i Unionens interesse.

▼B

Hvis Kommissionen har til hensigt ikke at godkende udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har til hensigt kun at godkende det delvis eller med ændringer, sender den det tilbage til myndigheden med en forklaring på, hvorfor den ikke har til hensigt at godkende det, eller med en forklaring på sine ændringer. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af Kommissionens forslag til ændringer og igen forelægge det for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og til Rådet.

Hvis myndigheden ved udløbet af den i femte afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard eller har forelagt et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som ikke er ændret på en måde, der er i overensstemmelse med Kommissionens forslag til ændringer, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante, eller afvise den.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

2. Har myndigheden ikke forelagt et udkast til en gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for den tidsfrist, der er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, kan Kommissionen anmode om et sådant udkast inden for en ny tidsfrist.

3. Kun hvis myndigheden ikke forelægger Kommissionen et udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for tidsfristerne i overensstemmelse med stk. 2, kan Kommissionen vedtage en gennemførelsesmæssig teknisk standard i form af en gennemførelsesretsakt uden et udkast fra myndigheden.

Kommissionen gennemfører åbne offentlige høringer om udkastene til gennemførelsesmæssige tekniske standarder og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved, medmindre sådanne høringer og analyser ikke står i forhold til omfanget og virkningen af de pågældende udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder eller i til sagens særligt hastende karakter. Myndigheden anmoder også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

Kommissionen fremsender straks udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til Europa-Parlamentet og Rådet.

Kommissionen sender udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard til myndigheden. Inden for en periode på seks uger kan myndigheden ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard og fremlægge dem for Kommissionen i form af en formel udtalelse. Myndigheden sender en kopi af sin formelle udtalelse til Europa-Parlamentet og Rådet.

▼B

Hvis myndigheden ved udløbet af den i fjerde afsnit omhandlede periode på seks uger ikke har forelagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard, kan Kommissionen vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard.

Hvis myndigheden har fremlagt et ændret udkast til gennemførelsesmæssig teknisk standard inden for denne periode på seks uger, kan Kommissionen ændre udkastet til gennemførelsesmæssig teknisk standard på grundlag af myndighedens foreslåede ændringer eller vedtage den gennemførelsesmæssige tekniske standard med de ændringer, den anser for relevante.

Kommissionen ændrer ikke indholdet af de udkast til gennemførelsesmæssige tekniske standarder, som myndigheden har udarbejdet, uden forudgående koordinering med myndigheden, jf. denne artikel.

4. De gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtages gennem forordninger eller afgørelser. De offentliggøres i *Den Europæiske Unions Tidende* og træder i kraft på den dato, der er anført deri.

Artikel 16

Retningslinjer og henstillinger

1. Myndigheden udsteder retningslinjer og henstillinger rettet til kompetente myndigheder eller finansielle institutioner med henblik på at fastlægge en konsekvent og effektiv tilsynspraksis i ESFS og sikre en fælles, ensartet og konsekvent anvendelse af EU-retten.

2. Myndigheden gennemfører om nødvendigt åbne offentlige høringer om retningslinjer og henstillinger og foretager en analyse af de potentielle omkostninger og fordele herved. Disse høringer og analyser skal stå i forhold til omfanget, arten og virkningen af retningslinjerne eller henstillingerne. Myndigheden anmoder, når det er relevant, også om en udtalelse eller rådgivning fra den i artikel 37 omhandlede interessentgruppe for banker.

3. De kompetente myndigheder og finansielle institutioner bestræber sig bedst muligt på at efterleve disse retningslinjer og henstillinger.

Senest to måneder efter udstedelsen af en retningslinje eller henstilling bekræfter hver enkelt kompetent myndighed, om den efterlever eller agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Hvis en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve den, underretter den myndigheden og angiver sin begrundelse herfor.

Myndigheden offentliggør det faktum, at en kompetent myndighed ikke efterlever eller ikke agter at efterleve denne retningslinje eller henstilling. Myndigheden kan også i hvert enkelt tilfælde beslutte, om den vil offentliggøre begrundelserne fra den kompetente myndighed for ikke at efterleve den retningslinje eller henstilling. Den kompetente myndighed modtager forudgående meddelelse om en sådan offentliggørelse.

▼B

Hvis det kræves i henhold til retningslinjen eller henstillingen, rapporterer alle finansielle institutioner på en klar og detaljeret måde, om de efterlever retningslinjen eller henstillingen.

4. Myndigheden underretter i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede rapport Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de retningslinjer og henstillinger, der er blevet udstedt, idet den oplyser, hvilken kompetent myndighed der ikke har efterlevet dem, og redegør for, hvordan myndigheden agter at sikre, at den berørte kompetente myndighed følger dens henstillinger og retningslinjer i fremtiden.

Artikel 17

Overtrædelse af EU-retten

1. Har en kompetent myndighed ikke anvendt de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter eller har den anvendt dem på en måde, som synes at være i strid med EU-retten, herunder de reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der er fastsat i overensstemmelse med artikel 10-15, navnlig ved ikke at påse, at en finansiel institution opfylder kravene i disse retsakter, anvender myndigheden de i nærværende artikels stk. 2, 3 og 6 fastsatte beføjelser.

2. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen eller interessentgruppen for banker eller på eget initiativ og efter at have underrettet den berørte kompetente myndighed foretage en undersøgelse af den påståede overtrædelse eller manglende anvendelse af EU-retten.

▼M2

Den kompetente myndighed giver hurtigst muligt myndigheden alle de oplysninger, myndigheden anser for nødvendige med henblik på undersøgelsen, herunder om hvordan de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter anvendes i overensstemmelse med EU-retten, uden at dette berører de i artikel 35 fastsatte beføjelser.

▼B

3. Myndigheden kan senest to måneder efter indledningen af undersøgelsen rette en henstilling til den berørte kompetente myndighed om de skridt, der er nødvendige for at efterleve EU-retten.

Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af henstillingen myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at sikre efterlevelse af EU-retten.

4. Har den kompetente myndighed ikke bragt sine forhold i overensstemmelse med EU-retten senest en måned efter modtagelsen af myndighedens henstilling, kan Kommissionen efter at være blevet underrettet af myndigheden eller på eget initiativ afgive en formel udtalelse, hvorved den kræver, at den kompetente myndighed tager de nødvendige skridt til at efterleve EU-retten. Kommissionen tager i sin formelle udtalelse hensyn til myndighedens henstilling.

▼B

Kommissionen afgiver en sådan formel udtalelse senest tre måneder efter vedtagelsen af henstillingen. Kommissionen kan forlænge denne frist med en måned.

Myndigheden og de kompetente myndigheder giver Kommissionen alle nødvendige oplysninger.

5. Den kompetente myndighed underretter senest ti arbejdsdage efter modtagelsen af den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse Kommissionen og myndigheden om de skridt, den har taget eller agter at tage for at efterkomme denne formelle udtalelse.

6. Efterkommer en kompetent myndighed ikke den i stk. 4 omhandlede formelle udtalelse inden for den heri fastsatte frist, og er det nødvendigt at afhjælpe en sådan misligholdelse rettidigt for at opretholde eller genoprette neutrale konkurrencevilkår på markedet eller sikre det finansielle systems ordnede funktion og integritet, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiel institution, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

Myndighedens afgørelse skal være i overensstemmelse med Kommissionens formelle udtalelse i medfør af stk. 4.

7. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 6, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Når der iværksættes tiltag vedrørende spørgsmål, der er genstand for en formel udtalelse i medfør af stk. 4 eller en afgørelse i medfør af stk. 6, skal de kompetente myndigheder efterkomme denne formelle udtalelse eller afgørelse afhængigt af tilfældet.

8. Myndigheden anfører i den i artikel 43, stk. 5, omhandlede beretning, hvilke kompetente myndigheder og finansielle institutioner, der ikke har efterlevet de i nærværende artikels stk. 4 og 6 omhandlede formelle udtalelser eller afgørelser.

Artikel 18

Tiltag i krisesituationer

▼M1

1. I tilfælde af ugunstige udviklinger, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, fremmer myndigheden aktivt, og koordinerer, når det skønnes nødvendigt, enhver foranstaltning, der træffes af de relevante kompetente tilsynsmyndigheder.

▼M1

For at kunne udføre denne fremmende og koordinerende rolle skal myndigheden fuldt ud holdes underrettet om enhver relevant udvikling og af de relevante kompetente tilsynsmyndigheder indbydes til at deltage som observatør i alle relevante møder.

▼B

2. Rådet kan i samråd med Kommissionen og ESRB samt, hvis det er hensigtsmæssigt, ESA'erne vedtage en afgørelse rettet til myndigheden, hvori det fastslås, at der foreligger en krisesituation som omhandlet i denne forordning, på baggrund af en anmodning fra myndigheden, Kommissionen eller ESRB. Rådet tager denne afgørelse op til fornyet behandling med passende mellemrum og mindst en gang om måneden. Såfremt afgørelsen ikke forlænges ved afslutningen af en periode på en måned, udløber den automatisk. Rådet kan til enhver tid erklære krisesituationen for ophørt.

Når ESRB eller myndigheden skønner, at en krisesituation kan opstå, udsteder de en fortrolig henstilling til Rådet og foretager en vurdering af situationen. Rådet vurderer derefter, om der er behov for at indkalde til et møde. I denne proces sikres det, at der tages behørige fortrolighedshensyn.

Hvis Rådet fastslår, at der foreligger en krisesituation, underretter den omgående og på behørig vis Europa-Parlamentet og Kommissionen herom.

▼M1

3. Hvis Rådet har vedtaget en afgørelse i medfør af stk. 2, og i ekstraordinære tilfælde, hvor det er nødvendigt med koordinerede tiltag fra de kompetente myndigheders side som reaktion på en ugunstig udvikling, der kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i alvorlig fare, kan myndigheden vedtage individuelle afgørelser, der kræver, at de kompetente myndigheder tager de nødvendige skridt i overensstemmelse med den i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivning for at imødegå en sådan udvikling, ved at påse, at finansielle institutioner og kompetente myndigheder opfylder kravene i denne lovgivning.

▼B

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke den afgørelse fra myndigheden, der er omhandlet i stk. 3, inden for den i den pågældende afgørelse fastsatte frist, kan myndigheden, hvis de relevante krav i de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder i reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, finder umiddelbar anvendelse på finansielle institutioner, vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiel institution, hvorved den kræver, at denne tager de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til denne lovgivning, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF. Dette gælder kun i situationer, hvor en kompetent myndighed ikke anvender de i artikel 1, stk. 2, nævnte lovgivningsmæssige retsakter, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder vedtaget i overensstemmelse med disse retsakter, eller anvender dem på en måde, der synes at være et åbenlyst brud på disse retsakter, og hvor det er nødvendigt at handle omgående for at genoprette de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen.

▼B

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget i samme sag.

Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder, vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med en sådan afgørelse.

Artikel 19

Bilæggelse af tvister mellem kompetente myndigheder i grænseoverskridende situationer

▼M1

1. Er en kompetent myndighed for så vidt angår fremgangsmåde eller indhold uenig i proceduren for eller indholdet af en anden kompetent myndigheds tiltag eller mangel på tiltag i tilfælde, der er specificeret i de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, kan myndigheden efter anmodning fra en eller flere af de berørte kompetente myndigheder bistå de kompetente myndigheder med at nå til enighed efter proceduren i nærværende artikels stk. 2-4, uden at dette berører de beføjelser, der er fastlagt i artikel 17.

▼B

I tilfælde, der er specificeret i den i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivning, og hvor der på grundlag af objektive kriterier kan konstateres uenighed mellem kompetente myndigheder i forskellige medlemsstater, kan myndigheden på eget initiativ bistå disse myndigheder med at nå til enighed i overensstemmelse med proceduren i nærværende artikels stk. 2-4.

2. Myndigheden fastsætter en frist for indgåelse af forlig mellem de kompetente myndigheder under hensyntagen til eventuelle relevante frister i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter samt til sagens kompleksitet og hastende karakter. På det stadium virker myndigheden som mægler.

3. Hvis de berørte kompetente myndigheder ikke når til enighed under forligsfasen, jf. stk. 2, kan myndigheden i overensstemmelse med proceduren i artikel 44, stk. 1, tredje og fjerde afsnit, med bindende virkning for de pågældende kompetente myndigheder vedtage en afgørelse, hvorved den pålægger dem at tage eller undlade at tage specifikke skridt til at bilægge sagen for at sikre overholdelse af EU-retten.

4. Efterlever en kompetent myndighed ikke myndighedens afgørelse, idet den ikke påser, at en finansiel institution overholder krav, der finder umiddelbar anvendelse på den i medfør af de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter, kan myndigheden vedtage en individuel afgørelse rettet til en finansiel institution, hvorved den pålægger denne at tage de nødvendige skridt til at opfylde sine forpligtelser i henhold til EU-retten, herunder til at ophøre med en given praksis, uden at dette i øvrigt indskrænker Kommissionens beføjelser i henhold til artikel 258 i TEUF.

▼B

5. Afgørelser, der vedtages i medfør af stk. 4, har forrang for tidligere afgørelser, som de kompetente myndigheder har vedtaget vedrørende samme sagsforhold. Tiltag, der iværksættes af de kompetente myndigheder vedrørende forhold, der er genstand for en afgørelse i medfør af stk. 3 eller 4, skal være forenelige med disse afgørelser.

6. Myndighedens formand giver i den i artikel 50, stk. 2, omhandlede rapport oplysning om tvister mellem kompetente myndigheder og deres karakter og type, indgåede aftaler samt de afgørelser, der er vedtaget til bilæggelse af sådanne tvister.

Artikel 20

Bilæggelse af tværsektorielle tvister mellem kompetente myndigheder

Det Fælles Udvalg bilægger i henhold til proceduren i artikel 19 og artikel 56 de tværsektorielle tvister, der måtte opstå mellem kompetente myndigheder som fastsat i artikel 4, nr. 2, i henholdsvis denne forordning, forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

▼M1

Artikel 20a

Konvergens mellem tilsynskontrolprocesser

Myndigheden fremmer inden for rammerne af sine beføjelser konvergens mellem tilsynskontrollen og evalueringsprocessen i overensstemmelse med direktiv 2013/36/EU for at opnå solide tilsynsstandarder i Unionen.

▼B

Artikel 21

Tilsynskollegier

▼M1

1. Myndigheden fremmer inden for rammerne af sine beføjelser de i forordning (EU) nr. 575/2013 og direktiv 2013/36/EU omhandlede tilsynskollegiers effektive og konsekvente virkemåde og fremmer en sammenhængende anvendelse af EU-retten i disse tilsynskollegier. Med det formål at skabe konvergens med hensyn til bedste tilsynspraksis fremmer myndigheden fælles tilsynsplaner og fælles undersøgelser, og myndighedens personale kan deltage i tilsynskollegiernes aktiviteter, herunder undersøgelser på stedet foretaget af to eller flere kompetente myndigheder i fællesskab.

2. Myndigheden indtager en ledende rolle for at sikre, at tilsynskollegier for grænseoverskridende institutioner i hele Unionen fungerer konsekvent under hensyntagen til den systemiske risiko, som de i artikel 23 omhandlede finansielle institutioner udgør, og indkalder om nødvendigt til et møde i et givet kollegium.

▼B

Ved anvendelse af dette stykke og denne artikels stk. 1 anses myndigheden for at være en »kompetent myndighed« i henhold til den relevante lovgivning.

▼B

Myndigheden kan:

a) indsamle og udveksle al relevant information i samarbejde med de kompetente myndigheder for at lette kollegiets arbejde og oprette og forvalte et centralt system til at gøre sådan information tilgængelig for de kompetente myndigheder i kollegiet

b) indlede og koordinere stresstests på EU-plan i overensstemmelse med artikel 32 for at vurdere finansielle institutioners modstandsdygtighed, navnlig den systemiske risiko, som de i artikel 23 nævnte finansielle institutioner udgør, over for ugunstige markedsudviklinger, og evaluere potentialet for, at den systemiske risiko øges i stresssituationer, og sikre, at der anvendes en konsekvent metode på nationalt niveau for sådanne tests, og, hvor det er hensigtsmæssigt, at rette en henstilling til den kompetente myndighed for at korrigere forhold identificeret i stresstesten

c) fremme effektive tilsynsaktiviteter, herunder evaluering af risici, som finansielle institutioner er eller kan blive udsat for som fastlagt under tilsynsprocessen eller i stresssituationer

d) i overensstemmelse med de i denne forordning omhandlede opgaver og beføjelser tilse de opgaver, de kompetente myndigheder udfører, og

e) anmode et kollegium om yderligere overvejelser i tilfælde, hvor det mener, at afgørelsen vil føre til en ukorrekt anvendelse af EU-retten eller ikke vil bidrage til målet om konvergens med hensyn til tilsynspraksis. Den kan også anmode den konsoliderende tilsynsførende om at planlægge et møde i kollegiet eller tilføje et punkt på dagsordenen for et møde.

3. Myndigheden kan udarbejde udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder for at sikre ensartede betingelser for anvendelse med hensyn til bestemmelserne vedrørende tilsynskollegiernes operationelle funktion og udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16 for at fremme konvergens med hensyn til tilsynsfunktioner og den bedste praksis, som tilsynskollegierne har vedtaget.

4. Myndigheden har en retligt bindende mæglerrolle med henblik på at bilægge tvister mellem kompetente myndigheder i overensstemmelse med proceduren i artikel 19. Myndigheden kan træffe tilsynsafgørelser, der finder umiddelbar anvendelse på den berørte institution i overensstemmelse med artikel 19.

Artikel 22

Almindelige bestemmelser

1. Myndigheden skal behørigt overveje systemiske risici som defineret i forordning (EU) nr. 1092/2010. Den skal behandle enhver risiko for forstyrrelse af de finansielle tjenester, der:

a) skyldes en svækkelse af hele eller dele af det finansielle system og

▼B

b) kan have alvorlige negative følger for det indre marked og realøkonomien.

Myndigheden skal, hvor det er hensigtsmæssigt, overveje overvågning og vurdering af systemiske risici som udarbejdet af ESRB og myndigheden og reagere på advarsler og henstillinger fra ESRB i overensstemmelse med artikel 17 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

▼M1

1a. Mindst en gang om året overvejer myndigheden, hvorvidt det er passende at gennemføre vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed i overensstemmelse med artikel 32, og den underretter Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om sin begrundelse. Når der gennemføres sådanne vurderinger på EU-plan, og myndigheden finder det hensigtsmæssigt, videregives resultaterne for hver deltagende finansiel institution.

▼B

2. Myndigheden skal i samarbejde med ESRB udarbejde et fælles sæt af kvantitative og kvalitative indikatorer (en risikotavle) til at identificere og måle systemiske risici.

Myndigheden skal også udarbejde en passende ordning for stresstest, som kan bidrage til at identificere de institutioner, der måtte udgøre en systemisk risiko. Tilsynet med disse institutioner skal styrkes, og om nødvendigt skal genopretnings- og afviklingsplanerne i artikel 25 finde anvendelse.

3. Myndigheden udarbejder, når det er nødvendigt, supplerende retningslinjer og henstillinger til de finansielle institutioner for at tage hensyn til den systemiske risiko, de udgør, jf. dog de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

Myndigheden skal sikre, at den systemiske risiko, som finansielle institutioner udgør, tages i betragtning, når der udarbejdes udkast til reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder på de områder, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter.

4. Myndigheden kan efter anmodning fra en eller flere kompetente myndigheder, Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ foretage en undersøgelse af en bestemt type finansiel institution eller produkttype eller adfærd for at vurdere potentielle trusler mod det finansielle systems stabilitet og fremsætte passende henstillinger vedrørende foranstaltninger til de berørte kompetente myndigheder.

Med henblik herpå kan myndigheden bruge de beføjelser, den tillægges i henhold til denne forordning, herunder artikel 35.

5. Det Fælles Udvalg sikrer overordnet tværsektoriel koordination af de aktiviteter, der udføres i overensstemmelse med denne artikel.

▼B

Artikel 23

Identifikation og måling af systemiske risici

1. Myndigheden skal i samråd med ESRB udarbejde kriterier for identifikation og måling af systemiske risici og en passende ordning for stresstest, der omfatter en evaluering af potentialet for, at den systemiske risiko, som finansielle institutioner udgør, stiger i stresssituationer. Tilsynet med de finansielle institutioner, der måtte udgøre en systemisk risiko, skal styrkes, og om nødvendigt skal de genopretnings- og afviklingsplaner, der er omhandlet i artikel 25 finde anvendelse.

2. Myndigheden skal fuldt ud tage hensyn til de relevante internationale strategier, når den udarbejder kriterierne for identifikation og måling af systemisk risiko, som finansielle institutioner udgør, herunder dem, der er fastlagt af Rådet for Finansiel Stabilitet, Den Internationale Valutafond (IMF) og Den Internationale Betalingsbank (BIS).

Artikel 24

Permanent kapacitet til at reagere på systemiske risici

1. Myndigheden skal sikre, at den har specialiseret og konstant kapacitet til at reagere effektivt på fremkomsten af systemiske risici som omhandlet i artikel 22 og 23, navnlig i forbindelse med institutioner, der udgør en systemisk risiko.

2. Myndigheden skal udføre de opgaver, der er pålagt den i denne forordning, og i den lovgivning, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, og skal bidrage til at sikre en sammenhængende og koordineret krisestyring og afviklingsordning i Unionen.

Artikel 25

Genopretnings- og afviklingsplaner

▼M1

1. Myndigheden bidrager til og deltager aktivt i udarbejdelsen og koordineringen af effektive, konsekvente og ajourførte genopretnings- og afviklingsplaner for finansielle institutioner. Myndigheden bistår, når det er fastsat i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede EU-retsakter, ligeledes med at udvikle procedurer i krisesituationer og forebyggende foranstaltninger for at minimere den systemiske virkning af ethvert svigt.

▼B

2. Myndigheden kan identificere den bedste praksis, der sigter mod at lette afviklingen af nødlidende institutioner og navnlig grænseoverskridende koncerner, på måder, der undgår afsmittende virkninger og sikrer, at passende redskaber, herunder tilstrækkelige ressourcer, er til rådighed, og gør det muligt at afvikle institutionen eller koncernen på en velordnet, omkostningseffektiv og rettidig måde.

3. Myndigheden kan udarbejde reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.

▼B

Artikel 26

Det europæiske system af indskudsgarantiordninger

1. Myndigheden bidrager til at styrke det europæiske system af nationale indskudsgarantiordninger ved at udnytte de beføjelser, den har fået tildelt under denne forordning, til at sikre en korrekt gennemførelse af direktiv 94/19/EF med henblik på at sikre, at nationale indskudsgarantiordninger finansieres tilstrækkeligt gennem bidrag fra finansielle institutioner, herunder fra finansielle institutioner, der er etableret og modtager indskud i Unionen, men har hjemsted i tredjelande som fastsat i direktiv 94/19/EF, og ved at yde et højt beskyttelsesniveau til alle investorer inden for en harmoniseret ramme i hele Unionen, hvilket betyder, at den stabiliserende og beskyttende betydning af indbyrdes garantiordninger bevares, under forudsætning af at de er i overensstemmelse med EU-lovgivningen.

2. Artikel 16 vedrørende myndighedens beføjelser til at vedtage retningslinjer og henstillinger finder anvendelse på indskudsgarantiordninger.

3. Myndigheden kan udarbejde regulerings- og gennemførelsesmæssige tekniske standarder som fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede lovgivningsmæssige retsakter i overensstemmelse med proceduren i artikel 10-15.

4. Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte en undersøgelse af konvergensen i det europæiske system af nationale indskudsgarantiordninger.

Artikel 27

Det europæiske bankafviklingssystem og finansieringsordninger

1. Myndigheden bidrager til at udarbejde metoder til afvikling af nødlidende finansielle institutioner, navnlig institutioner, der måtte udgøre en systemisk risiko, på måder, der kan undgå afsmittende virkninger og gøre det muligt at afvikle dem på en velordnet og rettidig måde, herunder, når det er hensigtsmæssigt, sammenhængende og stærke finansieringsmekanismer.

▼M1

2. Myndigheden forelægger en vurdering af behovet for et system af sammenhængende, stærke og troværdige finansieringsmekanismer med passende finansieringsinstrumenter knyttet til en række koordinerede nationale krisestyringsordninger.

▼B

Myndigheden bidrager til arbejdet med spørgsmål om ensartede vilkår og samlede konsekvenser af systemer med afgifter og bidrag for de finansielle institutioner for at sikre en retfærdig fordeling af byrderne og indføre incitamenter til at dæmme op for systemiske risici som en del af en sammenhængende og troværdig ramme for afvikling.

▼B

Revisionen af denne forordning som omhandlet i artikel 81 skal navnlig omfatte en undersøgelse af muligheden for at styrke den rolle, som myndigheden spiller inden for rammerne af kriseforebyggelse, -styring og -løsning og om nødvendigt oprette en europæisk afviklingsfond.

Artikel 28

Delegering af opgaver og ansvarsområder

1. De kompetente myndigheder kan, med samtykke fra den myndighed, der får overdraget ansvar, delegere opgaver og ansvarsområder til myndigheden eller andre kompetente myndigheder, med forbehold af betingelserne i denne artikel. Medlemsstaterne kan fastsætte specifikke ordninger vedrørende delegering af ansvarsområder, som skal overholdes, inden deres kompetente myndigheder indgår sådanne delegeringsaftaler, og de kan begrænse omfanget af delegeringen til det, der er nødvendigt for et effektivt tilsyn med grænseoverskridende finansielle institutioner eller koncerner.

2. Myndigheden stimulerer og letter delegeringen af opgaver og ansvarsområder mellem kompetente myndigheder ved at udpege de opgaver og ansvarsområder, der kan delegeres eller varetages i fællesskab, og ved at fremme bedste praksis.

3. Delegering af ansvarsområder medfører en omfordeling af de kompetencer, der er fastlagt i de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter. Den lov, der gælder for den myndighed, der får overdraget ansvaret, finder anvendelse på proceduren, håndhævelsen, den administrative kontrol og domstolskontrollen i forbindelse med de delegerede ansvarsområder.

4. De kompetente myndigheder underretter myndigheden om de delegeringsaftaler, de agter at indgå. De lader aftalerne få virkning tidligst en måned efter at have underrettet myndigheden.

Myndigheden kan afgive udtalelse om den påtænkte aftale senest en måned efter at være blevet underrettet.

Myndigheden offentliggør på passende måde enhver delegeringsaftale, der indgås af de kompetente myndigheder, for at sikre, at alle berørte parter underrettes behørigt.

Artikel 29

Fælles tilsynskultur

1. Myndigheden spiller en aktiv rolle i udviklingen af en fælles EU-tilsynskultur og en konsekvent tilsynspraksis samt i fastlæggelsen af ensartede procedurer og sammenhængende fremgangsmåder i hele Unionen. Myndigheden sørger i den forbindelse som minimum for:

a) at afgive udtalelser til kompetente myndigheder

b) at fremme effektiv bilateral og multilateral informationsudveksling mellem kompetente myndigheder under fuld overholdelse af de gældende fortroligheds- og databeskyttelsesbestemmelser i den relevante EU-lovgivning

▼B

c) at bidrage til udarbejdelsen af ensartede tilsynsstandarder af høj kvalitet, herunder rapporteringsstandarder, og internationale regnskabsstandarder i overensstemmelse med artikel 1, stk. 3

d) at vurdere anvendelsen af de relevante reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, der vedtages af Kommissionen, og af retningslinjer og henstillinger udstedt af myndigheden og eventuelt foreslå ændringer hertil, og

e) at etablere sektorielle og tværsektorielle uddannelsesprogrammer, fremme udvekslingen af personale og tilskynde de kompetente myndigheder til at intensivere anvendelsen af udstationeringsordninger og andre værktøjer.

2. Myndigheden kan, når det er hensigtsmæssigt, udvikle nye praktiske instrumenter og konvergensværktøjer for at fremme fælles fremgangsmåder og praksis på tilsynsområdet.

▼M1

For at opbygge en fælles tilsynskultur udvikler og ajourfører myndigheden en europæisk tilsynshåndbog om tilsyn med finansielle institutioner for Unionen som helhed under hensyntagen til bl.a. skiftende forretningspraksis og skiftende forretningsmodeller hos de finansielle institutioner. Den europæiske tilsynshåndbog skal indeholde bedste praksis inden for tilsynsmetoder og -processer.

▼B

Artikel 30

Peerevaluering af kompetente myndigheder

1. Myndigheden tilrettelægger og gennemfører regelmæssigt peerevalueringer af nogle eller alle af de kompetente myndigheders aktiviteter for yderligere at styrke konsekvensen i tilsynsresultaterne. Med henblik herpå udvikler myndigheden metoder, der gør det muligt at foretage en objektiv vurdering og sammenligning mellem de peerevaluerede myndigheder. Ved gennemførelsen af peerevalueringer tages der hensyn til eksisterende oplysninger og evalueringer, der allerede er gennemført i forbindelse med den pågældende kompetente myndighed.

2. En peerevaluering omfatter, men er ikke begrænset til, en vurdering af:

a) hvorvidt den kompetente myndigheds ressourcer og organisatoriske ordninger er hensigtsmæssige, særlig med hensyn til en effektiv anvendelse af de i artikel 10-15 nævnte reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter og til kapaciteten til at reagere på markedsudviklingen

b) hvilket konvergensniveau der er opnået i anvendelsen af EU-retten og med hensyn til tilsynspraksis, herunder reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder, retningslinjer og henstillinger vedtaget i henhold til artikel 10-16, og i hvilket omfang den pågældende tilsynspraksis opfylder målene i EU-retten

▼B

c) bedste praksis udviklet af visse kompetente myndigheder, som måske med fordel kan anvendes af andre kompetente myndigheder

d) den effektivitet og omfanget af den konvergens, der er opnået med hensyn til håndhævelsen af de bestemmelser, der er vedtaget i forbindelse med gennemførelsen af EU-retten, herunder de administrative foranstaltninger og sanktioner, som de ansvarlige personer pålægges, i tilfælde hvor disse bestemmelser ikke er overholdt.

▼M1

3. På grundlag af en peerevaluering kan myndigheden udstede retningslinjer og henstillinger i henhold til artikel 16. I overensstemmelse med artikel 16, stk. 3, bestræber de kompetente myndigheder sig på at følge disse retningslinjer og henstillinger. Når myndigheden udarbejder udkast til reguleringsmæssige eller gennemførelsesmæssige tekniske standarder i overensstemmelse med artikel 10-15 tager den hensyn til resultatet af peerevalueringen samt alle andre oplysninger, som den er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, med henblik på at sikre konvergens mellem standarderne og praksis af højeste kvalitet.

3a. Myndigheden forelægger Kommissionen en udtalelse, såfremt peerevalueringen eller andre oplysninger, som den er kommet i besiddelse af i forbindelse med udførelsen af sine opgaver, viser, at det er nødvendigt at udarbejde et lovgivningsinitiativ for at sikre yderligere harmonisering af tilsynsregler.

▼B

4. Myndigheden offentliggør den bedste praksis, der afdækkes i disse peerevalueringer. Derudover kan alle andre resultater fra peerevalueringer offentliggøres med forbehold af tilsagn fra den kompetente myndighed, der er genstand for peerevalueringen.

Artikel 31

Koordineringsfunktion

Myndigheden varetager den generelle koordinering mellem de kompetente myndigheder, navnlig i situationer, hvor ugunstige udviklinger kan føre til, at de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten i det finansielle system i Unionen bringes i fare.

Myndigheden fremmer en koordineret reaktion fra Unionen, bl.a. ved:

a) at lette udvekslingen af oplysninger mellem de kompetente myndigheder

▼M1

b) at fastlægge omfanget og, hvor det er hensigtsmæssigt, verificere pålideligheden af de oplysninger, der bør stilles til rådighed for alle de berørte kompetente myndigheder

▼B

c) at foretage ikke-bindende mægling på foranledning af kompetente myndigheder eller på eget initiativ, jf. dog artikel 19

▼M1

d) at underrette ESRB, Rådet og Kommissionen om potentielle krisesituationer hurtigst muligt

e) at træffe alle passende foranstaltninger med henblik på koordineringen af tiltag, der gennemføres af de relevante kompetente myndigheder, i tilfælde af en udvikling, der kan bringe de finansielle markeders funktion i fare

f) at samle oplysninger centralt, der er modtaget fra kompetente myndigheder i overensstemmelse med artikel 21 og 35 som følge af de reguleringsmæssige rapporteringsforpligtelser for institutioner. Myndigheden videregiver disse oplysninger til de andre berørte kompetente myndigheder.

▼B

Artikel 32

Vurdering af markedsudviklingen

1. Myndigheden overvåger og vurderer markedsudviklingen på sit kompetenceområde og underretter om nødvendigt Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), ESRB samt Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om de relevante tendenser inden for mikrotilsyn, potentielle risici og sårbarheder. Myndigheden medtager i sine vurderinger en økonomisk analyse af de markeder, som finansielle institutioner opererer på, samt en vurdering af de potentielle markedsudviklingers indvirkning på sådanne institutioner.

▼M1

2. I den forbindelse iværksætter og koordinerer myndigheden i samarbejde med ESRB vurderinger på EU-plan af de finansielle institutioners modstandsdygtighed over for ugunstige markedsudviklinger. Med henblik herpå udvikler den:

a) fælles metoder til vurdering af økonomiske scenariers konsekvenser for en institutions finansielle stilling

b) fælles tilgange til oplysning om resultaterne af disse vurderinger af finansielle institutioners modstandsdygtighed

c) fælles metoder til vurdering af særlige produkters eller distributionsprocessers konsekvenser for en institution, og

d) fælles metoder til værdiansættelse, hvor det er nødvendigt, med henblik på stresstest.

▼B

3. Mindst en gang om året og om nødvendigt hyppigere leverer myndigheden vurderinger af tendenser, potentielle risici og sårbarheder inden for sit kompetenceområde til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og ESRB, uden at dette i øvrigt berører ESRB's opgaver i henhold til forordning (EU) nr. 1092/2010.

▼B

Som led i disse vurderinger klassificerer myndigheden de vigtigste risici og sårbarheder og anbefaler om nødvendigt forebyggende og afhjælpende tiltag.

▼M1

3a. Med henblik på at gennemføre vurderinger af finansielle institutioners modstandsdygtighed på EU-plan, som beskrevet i nærværende artikel, kan myndigheden i overensstemmelse med artikel 35 og med forbehold af betingelserne deri kræve at få oplysninger udleveret direkte fra disse finansielle institutioner. Myndigheden kan også kræve, at de kompetente myndigheder foretager specifikke evalueringer. Den kan kræve, at de kompetente myndigheder foretager inspektioner på stedet, og kan deltage i sådanne inspektioner på stedet i overensstemmelse med artikel 21 og med forbehold af betingelserne deri for at sikre sammenlignelige og troværdige metoder, praksis og resultater.

3b. Myndigheden kan anmode om, at de kompetente myndigheder kræver, at finansielle institutioner gør oplysninger, som de skal indgive i henhold til stk. 3a, til genstand for en uafhængig revision.

▼B

4. Myndigheden sikrer en passende dækning af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder, idet den arbejder tæt sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed) gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 33

Internationale forbindelser

1. Myndigheden kan, uden at dette berører medlemsstaternes og EU-institutionernes respektive kompetenceområder, udvikle kontakter og indgå aftaler om administrative ordninger med tilsynsmyndigheder, internationale organisationer og forvaltninger i tredjelande. Disse ordninger skaber ikke retlige forpligtelser for Unionen og dens medlemsstater og forhindrer heller ikke medlemsstaterne og deres kompetente myndigheder i at indgå bilaterale eller multilaterale aftaler med disse tredjelande.

2. Myndigheden medvirker ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens vedrørende tilsynsordninger i tredjelande i overensstemmelse med de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter.

3. Myndigheden giver i den rapport, der er omhandlet i artikel 43, stk. 5, oplysning om de aftaler om administrative ordninger, der er blevet indgået med internationale organisationer eller forvaltninger i tredjelande, samt om bistand ydet ved udarbejdelsen af afgørelser om ækvivalens.

Artikel 34

Andre opgaver

1. Myndigheden kan efter anmodning fra Europa-Parlamentet, Rådet eller Kommissionen eller på eget initiativ afgive udtalelser til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen om alle emner inden for sit kompetenceområde.

▼B

2. Med hensyn til tilsynsmæssige vurderinger af fusioner og erhvervelser, der falder ind under anvendelsesområdet for direktiv 2006/48/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF, og som i henhold til nævnte direktiv kræver høring mellem kompetente myndigheder fra to eller flere medlemsstater, kan myndigheden efter anmodning fra en af de berørte kompetente myndigheder afgive og offentliggøre en udtalelse vedrørende en tilsynsmæssig vurdering, dog ikke i forbindelse med kriterierne i artikel 19a, stk. 1, litra e), i direktiv 2006/48/EF. Udtalelsen skal afgives hurtigt og under alle omstændigheder inden udgangen af vurderingsperioden i overensstemmelse med direktiv 2006/48/EF, ændret ved direktiv 2007/44/EF. Artikel 35 finder anvendelse på de områder, som myndigheden kan afgive udtalelse om.

Artikel 35

Indsamling af oplysninger

▼M1

1. Efter anmodning fra myndigheden giver de kompetente myndigheder i nærmere angivne formater myndigheden alle de oplysninger, der er nødvendige for udførelsen af de opgaver, der er overdraget den ved denne forordning, under forudsætning af at de har lovlig adgang til de relevante oplysninger. Oplysningerne skal være præcise, sammenhængende, fuldstændige og rettidige.

2. Myndigheden kan også anmode om at få leveret oplysninger med regelmæssige mellemrum og i nærmere angivne formater eller ved hjælp af sammenlignelige modeller, som er godkendt af myndigheden. Sådanne anmodninger fremsættes, hvis det er muligt, med anvendelse af fælles indberetningsformater.

3. Efter en behørigt begrundet anmodning fra en kompetent myndighed stiller myndigheden alle oplysninger til rådighed, som er nødvendige for, at den kompetente myndighed kan udføre sine opgaver, under overholdelse af tavshedspligtreglerne i den sektorspecifikke lovgivning og i artikel 70.

▼B

4. Før myndigheden anmoder om oplysninger i henhold til denne artikel og for at undgå overlapning af indberetningsforpligtelserne, skal den tage hensyn til alle relevante eksisterende statistikker, der udarbejdes og formidles af Det Europæiske Statistiske System og Det Europæiske System af Centralbanker.

5. Hvis oplysningerne ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt af de kompetente myndigheder, kan myndigheden rette en berettiget og behørigt begrundet anmodning til andre tilsynsmyndigheder, til det ministerium, der har ansvaret for finans, hvis det har tilsynsoplysninger til sin rådighed, til den nationale centralbank eller til det statistiske kontor i den pågældende medlemsstat.

▼M1

6. Hvis udtømmende eller præcise oplysninger ikke er til rådighed eller ikke stilles til rådighed rettidigt efter stk. 1 eller 5, kan myndigheden fremsætte en berettiget og behørigt begrundet anmodning om oplysninger direkte fra:

a) de relevante finansielle institutioner

b) holdingselskaber og/eller filialer af en relevant finansiel institution

▼M1

c) ikkeregulerede operationelle enheder i en finansiel koncern eller et finansielt konglomerat, som har væsentlig betydning for de relevante finansielle institutioners finansielle aktiviteter.

Modtagerne af disse anmodninger forelægger hurtigt og uden unødig forsinkelse myndigheden klare, præcise og fuldstændige oplysninger.

▼B

Myndigheden underretter de pågældende kompetente myndigheder om anmodninger i henhold til nærværende stykke og stk. 5.

Efter anmodning fra myndigheden bistår de kompetente myndigheder myndigheden med at indsamle oplysningerne.

7. Myndigheden må kun anvende fortrolige oplysninger, som den har indhentet i medfør af denne artikel, til brug for udførelsen af de opgaver, der er tillagt den ved denne forordning.

▼M1

7a. Hvis modtagerne af en anmodning efter stk. 6 ikke hurtigt forelægger klare, præcise og fuldstændige oplysninger, underretter myndigheden Den Europæiske Centralbank, når det er relevant, og de relevante myndigheder i de berørte medlemsstater, som efter national ret samarbejder med myndigheden om at sikre fuldstændig adgang til oplysningerne og eventuelle oprindelige dokumenter, bøger eller optegnelser, som modtagerne har lovlig adgang til, for at kontrollere oplysningerne.

▼B

Artikel 36

Forholdet til ESRB

1. Myndigheden samarbejder tæt og regelmæssigt med ESRB.

2. Myndigheden giver ESRB de regelmæssige, rettidige oplysninger, som er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver. Data, der er nødvendige for udførelsen af ESRB's opgaver, og som ikke er i summarisk eller sammenfattet form, leveres hurtigst muligt til ESRB efter begrundet anmodning, jf. artikel 15 i forordning (EU) nr. 1092/2010. Myndigheden fastlægger i samarbejde med ESRB passende interne procedurer for videregivelse af fortrolige oplysninger, navnlig oplysninger vedrørende individuelle finansielle institutioner.

3. Myndigheden sikrer i overensstemmelse med stk. 4 og 5 passende opfølgning af ESRB's advarsler og henstillinger, jf. artikel 16 i forordning (EU) nr. 1092/2010.

4. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til myndigheden, indkalder myndigheden hurtigst muligt til møde i tilsynsrådet og vurderer, hvilke følger advarslen eller henstillingen har for udførelsen af dens opgaver.

▼B

Myndigheden tager via den relevante beslutningsprocedure stilling til alle foranstaltninger, der skal træffes i overensstemmelse med de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, med henblik på at imødegå de problemer, der påpeges i advarslerne eller henstillingerne.

▼M1

Hvis myndigheden ikke følger op på en henstilling, begrunder den dette over for Rådet og for ESRB. ESRB underretter Europa-Parlamentet herom i overensstemmelse med artikel 19, stk. 5, i forordning (EU) nr. 1092/2010.

▼B

5. Når myndigheden modtager en advarsel eller henstilling fra ESRB rettet til en kompetent national tilsynsmyndighed, anvender den, når det er relevant, de beføjelser, der er tillagt den ved denne forordning, for at sikre rettidig opfølgning.

Agter adressaten ikke at følge ESRB's henstilling, underretter den tilsynsrådet og drøfter med dette sine grunde til ikke at handle.

▼M1

Når den kompetente myndighed i overensstemmelse med artikel 17, stk. 1, i forordning (EU) nr. 1092/2010 underretter Rådet og ESRB, tager den behørigt hensyn til tilsynsrådets synspunkter, og den underretter endvidere Kommissionen.

▼B

6. Ved udførelsen af opgaverne i denne forordning tager myndigheden bedst muligt hensyn til ESRB's advarsler og henstillinger.

Artikel 37

Interessentgruppe for banker

1. Der nedsættes en interessentgruppe for banker for at fremme høring af interessenter på områder af relevans for myndighedens opgaver. Interessentgruppen for banker skal høres om foranstaltninger truffet i overensstemmelse med artikel 10-15 vedrørende reguleringsmæssige og gennemførelsesmæssige tekniske standarder og, i det omfang de ikke vedrører individuelle finansielle institutioner, artikel 16 vedrørende retningslinjer og henstillinger. Hvis det er nødvendigt omgående at træffe foranstaltninger, og det ikke er muligt at foretage høring, informeres interessentgruppen for banker hurtigst muligt.

▼M1

Interessentgruppen for banker afholder møder på eget initiativ, når det er nødvendigt, og under alle omstændigheder mindst fire gange om året.

▼B

2. Interessentgruppen for banker består af 30 medlemmer, ligeligt fordelt på kredit- og investeringsinstitutter, der opererer i Unionen, repræsentanter for disses ansatte, samt forbrugere, brugere af bankydelser og repræsentanter for SMV'er. Mindst fem af medlemmerne

▼B

skal være uafhængige anerkendte akademikere. Ti af medlemmerne repræsenterer finansielle institutioner, og tre af disse repræsenterer andelskasser og sparekasser.

3. Medlemmerne af interessentgruppen for banker udpeges af tilsynsrådet efter forslag fra de relevante interessenter. I forbindelse med sin afgørelse sikrer tilsynsrådet så vidt muligt en passende geografisk og kønsmæssig balance og en repræsentation af interessenter, der dækker hele Unionen.

▼M1

4. Myndigheden tilvejebringer alle nødvendige oplysninger med forbehold af den i artikel 70 omhandlede tavshedspligt og sikrer den nødvendige sekretariatsbistand til interessentgruppen for banker. Der ydes tilstrækkelig godtgørelse til medlemmer af interessentgruppen for banker, der repræsenterer nonprofitorganisationer, bortset fra repræsentanter for erhvervet. En sådan godtgørelse skal som minimum svare til refusionssatsen for tjenestemænd i henhold til afsnit V, kapitel 1, afdeling 2, i Rådets forordning (EØF, Euratom, EKSF) nr. 259/68 om vedtægten for tjenestemænd i Den Europæiske Union og om ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte i Unionen ([1]) (personalevedtægten). Interessentgruppen for banker kan nedsætte arbejdsgrupper om tekniske spørgsmål. Medlemmerne af interessentgruppen for banker har en mandatperiode på to et halvt år, hvorefter en ny udvælgelsesprocedure finder sted.

▼B

Medlemmerne af interessentgruppen for banker kan sidde i to på hinanden følgende mandatperioder.

5. Interessentgruppen for banker kan afgive udtalelser og yde rådgivning til myndigheden om alle emner vedrørende myndighedens opgaver, med særlig vægt på opgaverne i artikel 10-16 og artikel 29, 30 og 32.

6. Interessentgruppen for banker vedtager selv sin forretningsorden med et flertal på to tredjedele af sine medlemmer.

7. Myndigheden offentliggør interessentgruppens udtalelser og rådgivning samt resultaterne af dens høringer.

Artikel 38

Beskyttelsesforanstaltninger

1. Myndigheden sikrer, at afgørelser vedtaget i henhold til artikel 18 eller 19 ikke på nogen måde indvirker på medlemsstaternes finanspolitiske ansvar.

2. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 19, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest to uger efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden og Kommissionen, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

([1]) EFT L 56 af 4.3.1968, s. 1.

▼B

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Senest en måned efter meddelelsen fra medlemsstaten oplyser myndigheden medlemsstaten, om den fastholder sin afgørelse, eller om den ændrer den eller trækker den tilbage. Fastholdes eller ændres afgørelsen, skal myndigheden afgive en erklæring om, at det finanspolitiske ansvar ikke er berørt.

Fastholder myndigheden sin afgørelse, træffer Rådet med et flertal af de afgivne stemmer på en af sine samlinger senest to måneder efter, at myndigheden har underrettet medlemsstaten som omhandlet i fjerde afsnit, afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse fastholdes.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om fastholdelse af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med femte afsnit, bortfalder myndighedens afgørelse.

3. Finder en medlemsstat, at en afgørelse vedtaget i henhold til artikel 18, stk. 3, indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan den senest tre arbejdsdage efter, at den kompetente myndighed er blevet underrettet om myndighedens afgørelse, meddele myndigheden, Kommissionen og Rådet, at den kompetente myndighed ikke gennemfører afgørelsen.

I sin meddelelse gør medlemsstaten klart og specifikt rede for, hvorfor og på hvilken måde afgørelsen indvirker på dens finanspolitiske ansvar.

I tilfælde af en sådan meddelelse suspenderes myndighedens afgørelse.

Rådet indkalder inden for en frist på ti arbejdsdage til en samling og træffer med simpelt flertal af sine medlemmer afgørelse om, hvorvidt myndighedens afgørelse trækkes tilbage.

Træffer Rådet efter at have behandlet spørgsmålet ikke afgørelse om tilbagetrækning af myndighedens afgørelse i overensstemmelse med fjerde afsnit, ophører suspensionen af myndighedens afgørelse.

4. Har Rådet truffet en afgørelse i henhold til stk. 3 om ikke at trække en afgørelse truffet af myndigheden i forbindelse med artikel 18, stk. 3, tilbage, og finder den berørte medlemsstat fortsat, at myndighedens afgørelse indvirker på dens finanspolitiske ansvar, kan medlemsstaten underrette Kommissionen og myndigheden og anmode Rådet om at tage sagen op til fornyet behandling. Den berørte medlemsstat skal give en klar begrundelse for, hvorfor den ikke er enig i Rådets afgørelse.

Rådet stadfæster inden for en frist på fire uger efter den i første afsnit nævnte underretning sin oprindelige afgørelse eller træffer en ny afgørelse i henhold til stk. 3.

▼B

Rådet kan forlænge fristen på fire uger med yderligere fire uger, hvis særlige omstændigheder i sagen kræver det.

5. Ethvert misbrug af denne artikel, særlig i forbindelse med en af myndigheden vedtaget afgørelse, der ikke har en betydelig eller væsentlig budgetmæssig virkning, er uforeneligt med det indre marked og er forbudt.

Artikel 39

Beslutningsprocedurer

1. Inden myndigheden vedtager de i denne forordning omhandlede afgørelser, underretter den enhver navngiven adressat om, at den agter at træffe en sådan afgørelse, og fastsætter under fuld hensyntagen til, hvor meget sagen haster, dens kompleksitet og potentielle konsekvenser, en frist, inden for hvilken adressaten kan tilkendegive sine synspunkter. Det samme gælder for de i artikel 17, stk. 3, nævnte henstillinger.

2. Myndighedens afgørelser skal begrundes.

3. Adressaterne for myndighedens afgørelser underrettes om retsmidlerne i henhold til denne forordning.

4. Har myndigheden vedtaget en afgørelse i henhold til artikel 18, stk. 3 eller 4, tager den afgørelsen op til fornyet overvejelse med passende mellemrum.

5. Afgørelser, der vedtages af myndigheden i henhold til artikel 17, 18 eller 19, offentliggøres med angivelse af den berørte kompetente myndighed eller den berørte finansielle institution og hovedindholdet af afgørelsen, medmindre en sådan offentliggørelse strider mod finansielle institutioners legitime interesse i at beskytte deres forretningshemmeligheder eller kan bringe de finansielle markeders ordnede funktion og integritet eller stabiliteten af hele eller en del af det finansielle system i Unionen i fare.

KAPITEL III

ORGANISATION

AFDELING 1

Tilsynsrådet

Artikel 40

Sammensætning

1. Tilsynsrådet er sammensat af:

a) formanden, der ikke har stemmeret

b) lederne af de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med kreditinstitutter i hver af medlemsstaterne, og som skal mødes personligt mindst to gange årligt

▼B

c) en repræsentant for Kommissionen, som ikke har stemmeret

▼M1

d) en repræsentant, der er udpeget af Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd, og som ikke har stemmeret

▼B

e) en repræsentant for ESRB, som ikke har stemmeret

f) en repræsentant for hver af de andre to europæiske tilsynsmyndigheder, som ikke har stemmeret.

2. Tilsynsrådet indkalder til møde med interessentgruppen for banker regelmæssigt og mindst to gange årligt.

3. Hver enkelt kompetent myndighed er ansvarlig for udpegningen af en suppleant på højt niveau i samme myndighed, der kan træde i stedet for det i stk. 1, litra b), omhandlede medlem, såfremt denne person er forhindret i at deltage i et møde.

4. Er den i stk. 1, litra b), omhandlede myndighed ikke en centralbank, kan det i nævnte litra omhandlede medlem af tilsynsrådet beslutte at lade sig ledsage af en repræsentant for medlemsstatens centralbank, som ikke har stemmeret.

▼M1

4a. I forbindelse med drøftelser, der ikke vedrører individuelle finansielle institutioner, jf. artikel 44, stk. 4, kan repræsentanten udpeget af Den Europæiske Centralbanks tilsynsråd være ledsaget af en repræsentant for Den Europæiske Centralbank med ekspertise i centralbankopgaver.

▼B

5. I medlemsstater, hvor mere end én myndighed er ansvarlig for tilsynet i medfør af denne forordning, skal disse myndigheder indgå aftale om en fælles repræsentant. Når et spørgsmål, der skal drøftes af tilsynsrådet, ikke henhører under den nationale myndighed, der er repræsenteret af det medlem, der er omhandlet i stk. 1, litra b), kan dette medlem dog lade sig ledsage af en repræsentant fra den relevante nationale myndighed, som ikke får stemmeret.

6. Med henblik på handling inden for rammerne af direktiv 94/19/EF kan det i stk. 1, litra b), nævnte medlem af tilsynsrådet, hvis det er hensigtsmæssigt, ledsages af en ikke-stemmeberettiget repræsentant for de relevante organer, der forvalter indskudsgarantiordninger i medlemsstaterne.

7. Tilsynsrådet kan beslutte at lade observatører deltage.

Den administrerende direktør kan deltage i tilsynsrådets møder uden stemmeret.

Artikel 41

Interne udvalg og paneler

1. Tilsynsrådet kan nedsætte interne udvalg eller paneler til specifikke opgaver, der er tildelt tilsynsrådet, og delegere visse klart definerede opgaver og afgørelser til disse interne udvalg eller paneler, styrelsesudvalget eller formanden.

▼M1

1a. Med henblik på artikel 17 indkalder tilsynsrådet et uafhængigt panel bestående af tilsynsrådets formand og seks andre medlemmer, som ikke er repræsentanter for den kompetente myndighed, der angiveligt har overtrådt EU-retten, og som hverken har en interesse i sagen eller direkte forbindelser til den berørte kompetente myndighed.

Hvert medlem af panelet har én stemme.

Panelet træffer afgørelser, når mindst fire medlemmer stemmer for.

2. Med henblik på artikel 19 indkalder tilsynsrådet et uafhængigt panel bestående af tilsynsrådets formand og seks andre medlemmer, som ikke er repræsentanter for de kompetente myndigheder, der er part i tvisten, og som hverken har en interesse i konflikten eller direkte forbindelser til de berørte kompetente myndigheder.

Hvert medlem af panelet har én stemme.

Panelet træffer afgørelser, når mindst fire medlemmer stemmer for.

3. De i nærværende artikel omhandlede paneler foreslår i henhold til artikel 17 eller artikel 19 afgørelser til endelig vedtagelse i tilsynsrådet.

4. Tilsynsrådet vedtager forretningsordenen for de i nærværende artikel omhandlede paneler.

▼B

Artikel 42

Uafhængighed

Ved udførelsen af de opgaver, der er tillagt tilsynsrådet ved denne forordning, handler formanden og de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet uafhængigt og objektivt udelukkende i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af tilsynsrådet i udøvelsen af deres opgaver.

▼M1

Stk. 1 og 2 indvirker ikke på de opgaver, som overdrages til Den Europæiske Centralbank ved forordning (EU) nr. 1024/2013.

▼B

Artikel 43

Opgaver

1. Tilsynsrådet fastsætter retningslinjer for myndighedens arbejde og er ansvarligt for at vedtage de i kapitel II omhandlede afgørelser.

2. Tilsynsrådet vedtager de udtalelser, henstillinger og afgørelser og yder den rådgivning, der er omhandlet i kapitel II.

▼B

3. Tilsynsrådet udpeger formanden.

4. Hvert år inden den 30. september vedtager tilsynsrådet efter forslag fra styrelsesudvalget myndighedens arbejdsprogram for det følgende år og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Arbejdsprogrammet vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

5. Tilsynsrådet vedtager efter forslag fra styrelsesudvalget årsberetningen om myndighedens virksomhed, herunder formandens udførelse af sine opgaver, på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning og fremsender den hvert år senest den 15. juni til Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen, Revisionsretten og Det Europæiske Økonomiske og Sociale Udvalg. Beretningen offentliggøres.

6. Tilsynsrådet vedtager myndighedens flerårige arbejdsprogram og fremsender det til Europa-Parlamentet, Rådet og Kommissionen til orientering.

Det flerårige arbejdsprogram vedtages med forbehold af den årlige budgetprocedure og offentliggøres.

7. Tilsynsrådet vedtager budgettet i overensstemmelse med artikel 63.

8. Tilsynsrådet udøver disciplinærmyndighed over formanden og den administrerende direktør og kan afsætte dem fra embedet i overensstemmelse med henholdsvis artikel 48, stk. 5, og artikel 51, stk. 5.

Artikel 44

Beslutningstagning

▼M1

1. Tilsynsrådets afgørelser træffes med simpelt flertal af dets medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

I forbindelse med de i artikel 10-16 omhandlede retsakter og de foranstaltninger og afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 9, stk. 5, tredje afsnit, og kapitel VI, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit i nærværende stykke afgørelser med kvalificeret flertal af sine medlemmer, jf. artikel 16, stk. 4, i traktaten om Den Europæiske Union og artikel 3 i protokol nr. 36 om overgangsbestemmelser, som mindst omfatter et simpelt flertal blandt dets medlemmer fra kompetente myndigheder i medlemsstater, der er deltagende medlemsstater som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1024/2013 (»deltagende medlemsstater«) og et simpelt flertal blandt dets medlemmer fra kompetente myndigheder i medlemsstater, der ikke er deltagende medlemsstater, som defineret i artikel 2, nr. 1), i forordning (EU) nr. 1024/2013 (»ikkedeltagende medlemsstater«).

▼M1

I forbindelse med afgørelser i medfør af artikel 17 og 19 vedtages den afgørelse, som er foreslået af panelet, med et simpelt flertal af tilsynsrådets stemmeberettigede medlemmer, hvilket omfatter et simpelt flertal blandt dets medlemmer fra kompetente myndigheder i deltagende medlemsstater og et simpelt flertal blandt dets medlemmer fra kompetente myndigheder i ikkedeltagende medlemsstater.

Som undtagelse fra tredje afsnit vedtages den afgørelse, som er foreslået af panelet, fra den dato, hvor fire eller færre stemmeberettigede medlemmer er fra kompetente myndigheder i ikkedeltagende medlemsstater, med et simpelt flertal af tilsynsrådets stemmeberettigede medlemmer, som mindst omfatter én stemme afgivet af medlemmer fra kompetente myndigheder i ikkedeltagende medlemsstater.

Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme.

Med hensyn til sammensætningen af panelet i overensstemmelse med artikel 41, stk. 2, tilstræber tilsynsrådet at opnå enighed. Opnås der ikke enighed, vedtager tilsynsrådet afgørelser med et flertal bestående af trefjerdedele af sine stemmeberettigede medlemmer. Hvert stemmeberettiget medlem har én stemme.

Med hensyn til afgørelser, der vedtages i medfør af artikel 18, stk. 3 og 4, træffer tilsynsrådet som en undtagelse fra første afsnit i nærværende stykke afgørelser med et simpelt flertal af sine stemmeberettigede medlemmer, hvilket omfatter et simpelt flertal blandt dets medlemmer fra kompetente myndigheder i deltagende medlemsstater og et simpelt flertal blandt medlemmerne fra kompetente myndigheder i ikkedeltagende medlemsstater.

▼B

2. Der indkaldes til møde i tilsynsrådet af formanden på dennes eget initiativ eller efter anmodning fra en tredjedel af dets medlemmer, og møderne ledes af formanden.

3. Tilsynsrådet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

▼M1

4. Ikkestemmeberettigede medlemmer og observatører med undtagelse af formanden, den administrerende direktør og repræsentanten fra Den Europæiske Centralbank, der er udpeget af dens tilsynsråd, deltager ikke i drøftelser i tilsynsrådet vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre andet er fastsat i artikel 75, stk. 3, eller i de i artikel 1, stk. 2, nævnte retsakter.

4a. Myndighedens formand har eneret til til enhver tid at anmode om en afstemning. Myndighedens tilsynsråd bestræber sig på at opnå enighed, når der træffes afgørelser, uden at dette berører formandens beføjelse til at foretage afstemning eller effektiviteten i myndighedens beslutningstagningsprocedurer.

▼B

AFDELING 2

Styrelsesudvalget

Artikel 45

Sammensætning

1. Styrelsesudvalget er sammensat af formanden og yderligere seks medlemmer af tilsynsrådet, som vælges af og blandt de stemmeberettigede medlemmer af tilsynsrådet.

Hvert medlem af styrelsesudvalget, bortset fra formanden, har en suppleant, som kan træde i stedet for den pågældende, hvis denne er forhindret i at deltage.

▼M1

De medlemmer, som tilsynsrådet har valgt, har en mandatperiode på to et halvt år. Denne periode kan forlænges én gang. Sammensætningen af styrelsesudvalget skal være afbalanceret og forholdsmæssigt afpasset og afspejle Unionen som helhed. Styrelsesudvalget skal omfatte mindst to repræsentanter fra ikkedeltagende medlemsstater. Mandaterne skal overlappe hinanden, og der skal anvendes en passende rotationsordning.

▼B

2. Styrelsesudvalget vedtager sine afgørelser med et flertal af de tilstedeværende medlemmer. Hvert medlem har én stemme.

Den administrerende direktør og en repræsentant for Kommissionen deltager i styrelsesudvalgets møder uden stemmeret.

Repræsentanten for Kommissionen har ret til at stemme i de spørgsmål, der er omhandlet i artikel 63.

Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

3. Styrelsesudvalget indkaldes til møde på initiativ af formanden eller på anmodning fra mindst en tredjedel af dens medlemmer, og møderne ledes af formanden.

Styrelsesudvalget afholder møder forud for hvert møde i tilsynsrådet og så ofte, som styrelsesudvalget anser det for nødvendigt. Der afholdes møder mindst fem gange om året.

4. Medlemmerne af styrelsesudvalget kan, såfremt forretningsordenen tillader det, bistås af rådgivere eller eksperter. Medlemmer uden stemmeret, bortset fra den administrerende direktør, er ikke til stede under styrelsesudvalgets drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner.

Artikel 46

Uafhængighed

Medlemmerne af styrelsesudvalget handler uafhængigt og objektivt alene i Unionens interesse som helhed og må ikke søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ.

▼B

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke medlemmerne af styrelsesudvalget i udførelsen af deres opgaver.

Artikel 47

Opgaver

1. Styrelsesudvalget sikrer, at myndigheden varetager sit kommissorium og udfører de pålagte opgaver i overensstemmelse med denne forordning.

2. Styrelsesudvalget fremsætter forslag til et etårigt og et flerårigt arbejdsprogram, som vedtages af tilsynsrådet.

3. Styrelsesudvalget udøver sine budgetbeføjelser efter artikel 63 og 64.

▼M1

4. Styrelsesudvalget vedtager myndighedens personalepolitik og i henhold til artikel 68, stk. 2, de nødvendige gennemførelsesbestemmelser til personalevedtægten.

▼B

5. Styrelsesudvalget vedtager de særlige bestemmelser om aktindsigt i myndighedens dokumenter i overensstemmelse med artikel 72.

6. Styrelsesudvalget foreslår på grundlag af det i artikel 53, stk. 7, omhandlede udkast til årsberetning en årsberetning om myndighedens virksomhed, herunder formandens opgaver, til tilsynsrådet til godkendelse.

7. Styrelsesudvalget vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

8. Styrelsesudvalget udpeger og afsætter medlemmerne af klagenævnet i overensstemmelse med artikel 58, stk. 3 og 5.

AFDELING 3

Formanden

Artikel 48

Udpegelse og opgaver

1. Myndigheden repræsenteres af en formand, som er en fuldtidsansat, uafhængig fagkyndig.

Formanden er ansvarlig for at forberede tilsynsrådets arbejde og leder møderne i tilsynsrådet og styrelsesudvalget.

▼B

2. Formanden udpeges af tilsynsrådet på grundlag af sine kvalifikationer, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt på grundlag af relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering efter en åben udvælgelsesprocedure.

Før kandidaten påbegynder sit arbejde og indtil en måned efter tilsynsrådets udvælgelse kan Europa-Parlamentet efter at have hørt den kandidat, tilsynsrådet har udvalgt, gøre indsigelse mod udpegelsen af den udvalgte person.

Tilsynsrådet vælger også fra sin midte en suppleant, som kan varetage formandens opgaver i dennes fravær. Denne suppleant må ikke vælges blandt medlemmerne af styrelsesudvalget.

3. Formanden har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af formandens femårige mandatperiode foretager tilsynsrådet en evaluering af:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på

b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen forlænge formandens mandatperiode én gang, forudsat at forlængelsen bekræftes af Europa-Parlamentet.

5. Formanden kan kun afsættes af Europa-Parlamentet efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Formanden hindrer ikke tilsynsrådet i at drøfte spørgsmål vedrørende formanden, navnlig ikke dennes afsættelse, og deltager ikke i drøftelser vedrørende sådanne spørgsmål.

Artikel 49

Uafhængighed

Formanden handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, medlemsstaters regeringer eller noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som tilsynsrådet spiller i forhold til formandens opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke formanden i udøvelsen af dennes opgaver.

Formanden skal i overensstemmelse med tjenestemandsvedtægten som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

▼M1

Artikel 49a

Udgifter

Formanden offentliggør oplysninger om afholdte møder og modtagne erkendtligheder. Alle udgifter registreres offentligt i overensstemmelse med personalevedtægten.

▼B

Artikel 50

Rapport

1. Europa-Parlamentet og Rådet kan opfordre formanden eller dennes suppleant til, under fuld hensyntagen til deres uafhængighed, at afgive en erklæring. Formanden afgiver en erklæring over for Europa-Parlamentet og besvarer ethvert spørgsmål fra dets medlemmer, når som helst der anmodes herom.

2. Formanden aflægger en skriftlig rapport om myndighedens vigtigste aktiviteter til Europa-Parlamentet, når det anmoder herom og mindst 15 dage før afgivelsen af den i stk. 1 omhandlede erklæring.

3. Rapporten skal ud over oplysningerne omhandlet i artikel 11-18 og artikel 20 og 33 indeholde alle relevante oplysninger, som Europa-Parlamentet anmoder om på ad hoc-basis.

AFDELING 4

Den administrerende direktør

Artikel 51

Udpegelse

1. Myndigheden ledes af en administrerende direktør, som er en fuldtidsansat uafhængig fagkyndig.

2. Den administrerende direktør udpeges af tilsynsrådet, efter at være blevet bekræftet af Europa-Parlamentet, på grundlag af sine kvalifikationer, færdigheder, sit kendskab til finansielle institutioner og markeder samt relevant erfaring med finansielt tilsyn og regulering og ledelseserfaring efter en åben udvælgelsesprocedure.

3. Den administrerende direktør har en mandatperiode på fem år, som kan forlænges én gang.

4. I de sidste ni måneder inden udgangen af den administrerende direktørs mandatperiode evaluerer tilsynsrådet især:

a) de resultater, der er opnået i den første mandatperiode, og den måde, de er opnået på

b) myndighedens opgaver og behov i de kommende år.

Tilsynsrådet kan under hensyntagen til evalueringen, jf. første afsnit, forlænge den administrative direktørs mandatperiode én gang.

▼B

5. Den administrerende direktør kan kun afsættes efter afgørelse vedtaget af tilsynsrådet.

Artikel 52

Uafhængighed

Den administrerende direktør handler uden at søge eller modtage instrukser fra EU-institutioner eller -organer, fra medlemsstaternes regeringer, eller fra noget andet offentligt eller privat organ, medmindre andet følger af den rolle, som henholdsvis styrelsesudvalget og tilsynsrådet spiller i forhold til den administrerende direktørs opgaver.

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke den administrerende direktør i udøvelsen af dennes opgaver.

Den administrerende direktør skal i overensstemmelse med vedtægten for tjenestemænd som omhandlet i artikel 68 efter embedsperiodens ophør udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til at påtage sig visse hverv eller at acceptere visse fordele.

▼M1

Artikel 52a

Udgifter

Den administrerende direktør offentliggør oplysninger om afholdte møder og modtagne erkendtligheder. Alle udgifter registreres offentligt i overensstemmelse med personalevedtægten.

▼B

Artikel 53

Opgaver

1. Den administrerende direktør er ansvarlig for myndighedens ledelse og forbereder styrelsesudvalgets arbejde.

2. Den administrerende direktør er ansvarlig for gennemførelsen af myndighedens årlige arbejdsprogram efter vejledning fra tilsynsrådet og under styrelsesudvalgets kontrol.

3. Den administrerende direktør træffer de nødvendige foranstaltninger, især fastsættelse af interne administrative instrukser og offentliggørelse af meddelelser, for at sikre, at myndigheden fungerer i overensstemmelse med denne forordning.

4. Den administrerende direktør udarbejder et flerårigt arbejdsprogram, jf. artikel 47, stk. 2.

▼B

5. Hvert år senest den 30. juni udarbejder den administrerende direktør et arbejdsprogram for det følgende år, jf. artikel 47, stk. 2.

6. Den administrerende direktør udarbejder et foreløbigt budgetforslag for myndigheden i henhold til artikel 63 og gennemfører myndighedens budget i henhold til artikel 64.

7. Hvert år udarbejder den administrerende direktør et udkast til årsberetning med en særskilt afdeling om myndighedens reguleringsog tilsynsvirksomhed og en afdeling om finansielle og administrative anliggender.

8. Den administrerende direktør udøver over for myndighedens personale de beføjelser, der er fastlagt i artikel 68, og varetager personalespørgsmål.

KAPITEL IV

FÆLLES ORGANER FOR DE EUROPÆISKE TILSYNSMYNDIGHEDER

AFDELING 1

Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder

Artikel 54

Nedsættelse

1. Hermed nedsættes Det Fælles Udvalg af Europæiske Tilsynsmyndigheder.

2. Det Fælles Udvalg fungerer som et forum, hvor myndigheden indgår i et regelmæssigt og tæt samarbejde og sikrer tværsektoriel sammenhæng med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), navnlig hvad angår:

— finansielle konglomerater

— regnskabsføring og revision

— mikrotilsynsanalyser af tværsektorielle udviklinger, risici og sårbarheder med henblik på finansiel stabilitet

— produkter for private investorer

— foranstaltninger til bekæmpelse af hvidvaskning af penge og

— udveksling af oplysninger med ESRB og udvikling af forbindelserne mellem ESRB og ESA'erne.

▼B

3. Det Fælles Udvalg får eget personale, der stilles til rådighed af ESA'erne, og som fungerer som sekretariat. Myndigheden bidrager med tilstrækkelige ressourcer til administrative, infrastrukturelle og driftsmæssige udgifter.

4. Hvis en finansiel institution omfatter forskellige sektorer, skal Det Fælles Udvalg bilægge eventuelle tvister i overensstemmelse med artikel 56.

Artikel 55

Sammensætning

1. Det Fælles Udvalg er sammensat af formændene for ESA'erne og, hvis det er relevant, af formanden for et i henhold til artikel 57 nedsat underudvalg.

2. Den administrerende direktør, en repræsentant for Kommissionen og ESRB indbydes til at deltage i møderne i Det Fælles Udvalg samt ethvert af de i artikel 57 omhandlede underudvalg som observatører.

3. Formanden for Det Fælles Udvalg udpeges én gang om året efter tur blandt formændene for ESA'erne. Formanden for Det Fælles Udvalg er næstformand for ESRB.

4. Det Fælles Udvalg vedtager og offentliggør sin forretningsorden. Forretningsordenen kan indeholde nærmere bestemmelser om yderligere deltagere i Det Fælles Udvalgs møder.

Det Fælles Udvalg mødes mindst én gang hver anden måned.

Artikel 56

Fælles holdninger og fælles forskrifter

Myndigheden skal, hvis det er relevant, inden for rammerne af sine opgaver i kapitel II, og navnlig for så vidt angår gennemførelsen af direktiv 2002/87/EF, sammen med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og med Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant, nå frem til fælles holdninger.

Forskrifter i henhold til denne forordnings artikel 10-15, 17, 18 eller 19 vedrørende anvendelsen af direktiv 2002/87/EF og af eventuelle andre EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som også falder ind under kompetenceområdet for Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) eller Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), vedtages parallelt af myndigheden, Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Tilsynsmyndighed for Forsikrings- og Arbejdsmarkedspensionsordninger) og Den Europæiske Tilsynsmyndighed (Den Europæiske Værdipapir- og Markedstilsynsmyndighed), alt efter hvad der er relevant.

▼B

Artikel 57

Underudvalg

1. Med henblik på artikel 56 nedsættes der under Det Fælles Udvalg et underudvalg for finansielle konglomerater.

2. Underudvalget er sammensat af de personer, der er nævnt i artikel 55, stk. 1, og en repræsentant på højt niveau for personalet i den relevante kompetente myndighed fra hver medlemsstat.

3. Underudvalget vælger en formand fra sin midte, som også er medlem af Det Fælles Udvalg.

4. Det Fælles Udvalg kan nedsætte yderligere underudvalg.

AFDELING 2

Klagenævn

Artikel 58

Sammensætning og funktion

1. Klagenævnet er et fælles organ for ESA'erne.

2. Klagenævnet er sammensat af seks ordinære medlemmer og seks suppleanter, som er personer med godt omdømme og med dokumenteret relevant viden og erhvervsmæssig erfaring, herunder på tilsynsområdet, på et tilstrækkelig højt niveau inden for bankvæsen, forsikring, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirmarkeder eller andre finansielle tjenesteydelser, men omfatter ikke nuværende personale hos de kompetente myndigheder eller andre nationale institutioner eller EU-institutioner, som er involveret i myndighedens aktiviteter. Klagenævnet skal have tilstrækkelig juridisk ekspertise til at kunne yde juridisk ekspertrådgivning om lovligheden af myndighedens udøvelse af sine beføjelser.

Klagenævnet udpeger sin formand.

3. To medlemmer af klagenævnet og to suppleanter udpeges af myndighedens styrelsesudvalg ud fra en liste, som Kommissionen har opstillet, efter en offentlig indkaldelse af interessetilkendegivelser, offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende*, og efter høring af tilsynsrådet.

De øvrige medlemmer udpeges i overensstemmelse med forordning (EU) nr. 1094/2010 og forordning (EU) nr. 1095/2010.

4. Klagenævnets medlemmer har en mandatperiode på fem år. Denne periode kan forlænges én gang.

▼B

5. Et medlem af klagenævnet, som er udpeget af myndighedens styrelsesudvalg, afsættes ikke i den pågældendes mandatperiode, medmindre medlemmet er fundet skyldig i en alvorlig forseelse og styrelsesudvalget efter høring af tilsynsrådet træffer afgørelse herom.

6. Klagenævnets afgørelser træffes med et flertal på mindst fire ud af de seks medlemmer. Hvis den påklagede afgørelse henhører under anvendelsesområdet for denne forordning, skal dette flertal omfatte mindst et af de to medlemmer af klagenævnet, der er udpeget af myndigheden.

7. Klagenævnet indkaldes af formanden efter behov.

8. ESA'erne yder passende drifts- og sekretariatsbistand til klagenævnet gennem Det Fælles Udvalg.

Artikel 59

Uafhængighed og upartiskhed

1. Klagenævnets medlemmer træffer afgørelse i fuld uafhængighed. De er ikke bundet af nogen form for instrukser. De udøver ikke andre funktioner i forbindelse med myndigheden, styrelsesudvalget eller tilsynsrådet.

2. Medlemmerne af klagenævnet deltager ikke i behandlingen af nogen klage, i relation til hvilken de har en personlig interesse, eller hvis de tidligere har været involveret som repræsentanter for en af sagens parter, eller hvis de har været med til at træffe den afgørelse, som klagen vedrører.

3. Hvis et medlem af klagenævnet af en af de i stk. 1 og 2 nævnte eller af andre grunde mener, at et af de øvrige medlemmer ikke bør deltage i behandlingen af en klage, underretter den pågældende klagenævnet herom.

4. Enhver part i en klagesag kan gøre indsigelse mod et medlem af klagenævnets deltagelse med henvisning til en hvilken som helst af de i stk. 1 og 2 omhandlede grunde, eller hvis medlemmet mistænkes for partiskhed.

Ingen indsigelse kan gøres med henvisning til medlemmernes nationalitet, og en indsigelse kan ikke antages til behandling, hvis parten i en klagesag efter at have fået kendskab til et forhold, der kan begrunde en indsigelse, har taget andre processuelle skridt end at gøre indsigelse mod sammensætningen af klagenævnet.

▼B

5. Klagenævnet træffer uden deltagelse af det berørte medlem afgørelse om, hvordan det skal forholde sig i de i stk. 1 og 2 omhandlede tilfælde.

Med henblik på denne afgørelse erstattes det pågældende medlem i klagenævnet af den pågældendes suppleant. Er suppleanten selv i en lignende situation, udpeger formanden en anden blandt suppleanterne.

6. Medlemmerne af klagenævnet forpligter sig til at handle uafhængigt og ud fra almene samfundshensyn.

De afgiver med henblik herpå en erklæring om hverv og en erklæring om interesser, hvori de enten anfører, at de ikke har nogen interesser, der berører deres uafhængighed, eller at de har visse direkte eller indirekte interesser, der kan anses for at berøre deres uafhængighed.

Disse erklæringer, der skal være skriftlige, afgives og offentliggøres hvert år.

KAPITEL V

RETSMIDLER

Artikel 60

Klager

1. Enhver fysisk eller juridisk person, herunder kompetente myndigheder, kan påklage en i artikel 17, 18 og 19 omhandlet afgørelse truffet af myndigheden eller enhver anden afgørelse, som myndigheden har truffet i overensstemmelse med de EU-retsakter, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, som er rettet til den pågældende, eller en afgørelse, som, skønt den er i form af en afgørelse rettet til en anden person, berører den pågældende umiddelbart og individuelt.

2. Klagen tillige med en begrundelse indgives skriftligt til myndigheden senest to måneder efter den dato, hvor afgørelsen blev meddelt den pågældende, eller i mangel af sådan meddelelse, senest to måneder efter dagen for offentliggørelsen af myndighedens afgørelse.

Klagenævnet træffer afgørelse i klagesagen senest to måneder efter klagens indgivelse.

3. En klage indgivet i henhold til stk. 1 har ikke opsættende virkning.

Klagenævnet kan dog, hvis det finder det berettiget, suspendere anvendelsen af den påklagede afgørelse.

4. Hvis klagen kan antages til behandling, undersøger klagenævnet, om den er velbegrundet. Klagenævnet opfordrer klagesagens parter til at fremsætte deres bemærkninger til klagenævnets egne meddelelser eller andre parters indlæg i klagesagen inden for nærmere fastsatte tidsfrister. Parterne i klagesager har ret til at fremlægge deres synspunkter mundtligt.

▼B

5. Klagenævnet kan enten stadfæste myndighedens kompetente organs afgørelse eller hjemvise sagen til myndighedens kompetente organ. Dette organ er bundet af klagenævnets afgørelse og skal vedtage en ændret afgørelse om den pågældende sag.

6. Klagenævnet vedtager og offentliggør sin forretningsorden.

7. Afgørelser truffet af klagenævnet begrundes og offentliggøres af myndigheden.

Artikel 61

Indbringelse af sager for Den Europæiske Unions Domstol

1. Der kan anlægges sag ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF for at gøre indsigelse mod en afgørelse truffet af klagenævnet eller, såfremt der ikke har været adgang til at indbringe sagen for klagenævnet, mod en afgørelse truffet af myndigheden.

2. Medlemsstaterne og EU-institutionerne samt enhver fysisk eller juridisk person kan anlægge sag ved Den Europæiske Unions Domstol vedrørende myndighedens afgørelser i overensstemmelse med artikel 263 i TEUF.

3. Hvis myndigheden har pligt til at handle og undlader at træffe en afgørelse, kan der anlægges passivitetssøgsmål ved Den Europæiske Unions Domstol i overensstemmelse med artikel 265 i TEUF.

4. Myndigheden træffer de nødvendige foranstaltninger for at efterkomme den afgørelse, der træffes af Den Europæiske Unions Domstol.

KAPITEL VI

FINANSIELLE BESTEMMELSER

Artikel 62

Myndighedens budget

1. Myndigheden er et organ i henhold til artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 af 25. juni 2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]) (i det følgende benævnt »finansforordningen«), og dens indtægter udgøres navnlig af enhver kombination af følgende:

a) obligatoriske bidrag fra de nationale offentlige myndigheder, der er ansvarlige for tilsynet med finansielle institutioner, som fordeles i overensstemmelse med den stemmevægtning, der er omhandlet i artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser. For så vidt angår nærværende artikel finder artikel 3, stk. 3, i protokol (nr. 36) om overgangsbestemmelser fortsat anvendelse efter den 31. oktober 2014, der er fastsat som frist heri

([1]) EFT L 248 af 16.9.2002, s. 1.

▼B

b) et tilskud fra Unionen opført på Den Europæiske Unions almindelige budget (sektionen vedrørende Kommissionen).

c) eventuelle gebyrer til myndigheden i de tilfælde, der er nærmere omhandlet i de relevante EU-retlige instrumenter.

2. Myndighedens udgifter omfatter i det mindste udgifter til personale, løn, administration og infrastruktur, faglig uddannelse og driftsudgifter.

3. Indtægter og udgifter skal balancere.

4. Der udarbejdes overslag over alle myndighedens indtægter og udgifter for hvert regnskabsår, der svarer til kalenderåret, og de opføres i myndighedens budget.

Artikel 63

Opstilling af budgettet

1. Den administrerende direktør udarbejder senest den 15. februar hvert år et udkast til overslag over indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår og sender dette til styrelsesudvalget og tilsynsrådet sammen med en stillingsfortegnelse. Tilsynsrådet udarbejder hvert år på grundlag af udkastet til overslag, der er udarbejdet af den administrerende direktør og godkendt af styrelsesudvalget, et overslag over myndighedens indtægter og udgifter for det kommende regnskabsår. Tilsynsrådet fremsender dette overslag tillige med et udkast til stillingsfortegnelse til Kommissionen senest den 31. marts. Inden overslaget vedtages, godkender styrelsesudvalget det udkast, som den administrerende direktør har udarbejdet.

2. Kommissionen videresender dette overslag til Europa-Parlamentet og Rådet (i det følgende samlet benævnt »budgetmyndigheden«) sammen med forslaget til Den Europæiske Unions budget.

3. På grundlag af overslaget opfører Kommissionen i forslaget til Den Europæiske Unions budget de overslag, den finder nødvendige vedrørende stillingsfortegnelsen og størrelsen af det tilskud, der skal konteres Den Europæiske Unions almindelige budget i overensstemmelse med artikel 313 og 314 i TEUF.

4. Budgetmyndigheden vedtager myndighedens stillingsfortegnelse. Budgetmyndigheden godkender bevillingerne til tilskuddet til myndigheden.

5. Tilsynsrådet vedtager myndighedens budget. Det bliver endeligt, når Den Europæiske Unions almindelige budget er endeligt vedtaget. Om nødvendigt tilpasses det i overensstemmelse hermed.

▼B

6. Styrelsesudvalget underretter straks budgetmyndigheden, hvis den agter at gennemføre et projekt, der kan få betydelige finansielle virkninger for finansieringen af dens budget, navnlig ethvert projekt vedrørende fast ejendom som f.eks. leje eller køb af bygninger. Den underretter Kommissionen herom. Hvis en af budgetmyndighedens parter agter at afgive en udtalelse, meddeler den senest to uger efter datoen for underretningen om projektet myndigheden, at den har til hensigt at afgive en sådan udtalelse. Hvis budgetmyndigheden ikke reagerer på styrelsesudvalgets underretning, kan myndigheden gå videre med den planlagte transaktion.

▼M1

_____

▼B

Artikel 64

Gennemførelse af og kontrol med budgettet

1. Den administrerende direktør varetager opgaverne som anvisningsberettiget og gennemfører myndighedens budget.

2. Senest den 1. marts efter det afsluttede regnskabsår sender myndighedens regnskabsfører det foreløbige regnskab ledsaget af beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning i regnskabsåret til Kommissionens regnskabsfører og Revisionsretten. Myndighedens regnskabsfører sender desuden beretningen om den budgetmæssige og økonomiske forvaltning til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet og Rådet senest den 31. marts det følgende år.

Kommissionens regnskabsfører konsoliderer derefter de foreløbige regnskaber for institutionerne og de decentraliserede organer i overensstemmelse med artikel 128 i finansforordningen

3. Efter at have modtaget Revisionsrettens bemærkninger om myndighedens foreløbige regnskab i overensstemmelse med finansforordningens artikel 129 udarbejder den administrerende direktør på eget ansvar myndighedens endelige regnskab og sender det til styrelsesudvalget til udtalelse.

4. Styrelsesudvalget afgiver udtalelse om myndighedens endelige regnskab.

5. Senest den 1. juli efter det afsluttede regnskabsår fremsender den administrerende direktør det endelige regnskab ledsaget af styrelsesudvalgets udtalelse til tilsynsrådets medlemmer, Europa-Parlamentet, Rådet, Kommissionen og Revisionsretten.

6. Det endelige regnskab offentliggøres.

7. Senest den 30. september sender den administrerende direktør sit svar på Revisionsrettens bemærkninger. Den administrerende direktør sender desuden en kopi af dette svar til styrelsesudvalget og Kommissionen.

▼B

8. På anmodning af Europa-Parlamentet forelægger den administrerende direktør i overensstemmelse med finansforordningens artikel 146, stk. 3, alle de oplysninger for Europa-Parlamentet, der er nødvendige for, at dechargeproceduren vedrørende det pågældende regnskabsår kan forløbe tilfredsstillende.

9. Efter henstilling fra Rådet, der træffer afgørelse med kvalificeret flertal, meddeler Europa-Parlamentet senest den 15. maj i år n + 2 myndigheden decharge for gennemførelsen af budgettet, der omfatter indtægter fra Den Europæiske Unions almindelige budget og kompetente myndigheder, for regnskabsåret n.

Artikel 65

Finansielle bestemmelser

De finansielle bestemmelser for myndigheden vedtages af styrelsesudvalget efter høring af Kommissionen. Disse bestemmelser må kun afvige fra Kommissionens forordning (EF, Euratom) nr. 2343/2002 af 19. november 2002 om rammefinansforordning for de organer, der er omhandlet i artikel 185 i Rådets forordning (EF, Euratom) nr. 1605/2002 om finansforordningen vedrørende De Europæiske Fællesskabers almindelige budget ([1]), hvis specifikke operationelle behov i forbindelse med myndighedens virksomhed gør det nødvendigt, og kun med Kommissionens forudgående samtykke.

Artikel 66

Forholdsregler mod svig

1. Med henblik på bekæmpelse af svig, korruption og andre ulovlige handlinger finder forordning (EF) nr. 1073/1999 ubegrænset anvendelse på myndigheden.

2. Myndigheden tiltræder den interinstitutionelle aftale om de interne undersøgelser, der foretages af OLAF, og vedtager omgående de nødvendige bestemmelser, som gælder for alle myndighedens ansatte.

3. Det fastsættes udtrykkeligt i finansieringsafgørelserne og de dertil knyttede aftaler og gennemførelsesinstrumenter, at Revisionsretten og OLAF om nødvendigt kan foretage kontrol på stedet hos modtagerne af midler udbetalt af myndigheden og hos det personale, der er ansvarligt for tildelingen af disse midler.

KAPITEL VII

GENERELLE BESTEMMELSER

Artikel 67

Privilegier og immuniteter

Protokol (nr. 7) vedrørende Den Europæiske Unions privilegier og immuniteter, der er knyttet som bilag til traktaten om Den Europæiske Union og til TEUF gælder for myndigheden og dens personale.

([1]) EFT L 357 af 31.12.2002, s. 72.

▼B

Artikel 68

Personale

1. Vedtægten for tjenestemænd og ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte og de regler, som EU-institutionerne sammen har vedtaget om anvendelsen af dem, finder anvendelse på myndighedens personale, herunder den administrerende direktør og formanden.

2. Styrelsesudvalget vedtager efter aftale med Kommissionen de nødvendige gennemførelsesbestemmelser under iagttagelse af artikel 110 i vedtægten for tjenestemænd.

3. Myndigheden udøver over for personalet de beføjelser, som er overdraget ansættelsesmyndigheden i henhold til vedtægten for tjenestemænd og den myndighed, der i henhold til ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte har kompetence til at indgå ansættelseskontrakter.

4. Styrelsesudvalget vedtager bestemmelser, der gør det muligt at ansætte nationale eksperter, som medlemsstaterne udsender til myndigheden.

Artikel 69

Myndighedens ansvar

1. Hvad angår ansvar uden for kontraktforhold, erstatter myndigheden i overensstemmelse med de almindelige retsgrundsætninger, der er fælles for medlemsstaternes retssystemer, skader forvoldt af myndigheden eller af dens ansatte under udøvelsen af deres hverv. Den Europæiske Unions Domstol har kompetence til at afgøre enhver tvist vedrørende erstatning for sådanne skader.

2. De ansattes personlige økonomiske og disciplinære ansvar over for myndigheden bestemmes efter de for myndighedens ansatte gældende relevante regler.

Artikel 70

Tavshedspligt

1. Medlemmerne af tilsynsrådet og styrelsesudvalget, den administrerende direktør og medlemmer af myndighedens personale, herunder midlertidigt udstationerede tjenestemænd fra medlemsstaterne og alle andre personer, der løser opgaver for myndigheden på kontraktbasis, er omfattet af bestemmelserne i artikel 339 i TEUF og de relevante bestemmelser i EU-lovgivningen om tavshedspligt, selv efter at deres hverv er ophørt.

Tjenestemandsvedtægtens artikel 16 finder anvendelse på dem.

I medfør af tjenestemandsvedtægten er personalet efter fratræden fortsat forpligtet til at udvise hæderlighed og tilbageholdenhed med hensyn til overtagelse af visse hverv eller opnåelse af visse fordele.

▼B

Hverken medlemsstaterne, EU-institutionerne og -organerne eller ethvert andet offentligt eller privat organ må søge at påvirke myndighedens personale i udførelsen af deres opgaver.

2. Uden at det berører tilfælde, der er omfattet af straffelovgivningen, må fortrolige oplysninger, der modtages af de i stk. 1 omhandlede personer i forbindelse med udøvelsen af deres hverv, ikke videregives til andre personer eller myndigheder, undtagen i summarisk eller sammenfattet form, således at individuelle finansielle institutioner ikke kan identificeres.

Endvidere hindrer den i stk. 1 og i nærværende stykkes første afsnit omhandlede tavshedspligt ikke myndigheden og de nationale tilsynsmyndigheder i at anvende oplysningerne til at håndhæve de i artikel 1, stk. 2, omhandlede retsakter, navnlig i retlige procedurer med henblik på vedtagelse af afgørelser.

3. Stk. 1 og 2 hindrer ikke myndigheden i at udveksle oplysninger med nationale tilsynsmyndigheder i overensstemmelse med denne forordning og anden EU-lovgivning vedrørende finansielle institutioner.

Disse oplysninger er undergivet den i stk. 1 og 2 omhandlede tavshedspligt. Myndigheden fastsætter i sin forretningsorden de konkrete procedurer for gennemførelsen af de i stk. 1 og 2 omhandlede regler om fortrolig behandling af oplysninger.

4. Myndigheden anvender Kommissions afgørelse 2001/844/EF/EKSF/Euratom af 29. november 2001 om ændring af dens forretningsorden ([1]).

Artikel 71

Databeskyttelse

Denne forordning berører ikke medlemsstaternes forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til direktiv 95/46/EF eller myndighedens forpligtelser i forbindelse med behandling af personoplysninger i henhold til forordning (EF) nr. 45/2001, når den varetager sine opgaver.

Artikel 72

Aktindsigt

1. Forordning (EF) nr. 1049/2001 finder anvendelse på dokumenter, der er i myndighedens besiddelse.

2. Styrelsesudvalget vedtager senest den 31. maj 2011 nærmere bestemmelser vedrørende anvendelsen af forordning (EF) nr. 1049/2001.

([1]) EFT L 317 af 3.12.2001, s. 1.

▼B

3. De afgørelser, myndigheden træffer i henhold til artikel 8 i forordning (EF) nr. 1049/2001, kan indklages for Ombudsmanden eller indbringes for Den Europæiske Unions Domstol efter påklage til klagenævnet, på de betingelser, som er fastsat i henholdsvis artikel 228 og 263 i TEUF.

Artikel 73

Sprogordning

1. Rådets forordning nr. 1 om den ordning, der skal gælde for Det europæiske økonomiske Fællesskab på det sproglige område ([1]) finder anvendelse på myndigheden.

2. Styrelsesudvalget træffer afgørelse om myndighedens interne sprogordning.

3. Oversættelser, der er nødvendige for myndighedens virksomhed, foretages af Oversættelsescentret for Den Europæiske Unions Organer.

Artikel 74

Hjemstedsaftale

De nødvendige dispositioner for at tilvejebringe lokaler til myndigheden i den medlemsstat, hvor myndigheden har sit hjemsted, og de faciliteter, som nævnte medlemsstat skal stille til rådighed, samt de særlige regler, der skal gælde i nævnte medlemsstat for den administrerende direktør, medlemmerne af styrelsesudvalget, myndighedens personale og deres familiemedlemmer, fastlægges i en hjemstedsaftale, som efter godkendelse i styrelsesudvalget indgås mellem myndigheden og nævnte medlemsstat.

Nævnte medlemsstat sikrer de bedst mulige vilkår for, at myndigheden kan fungere efter hensigten, herunder tilbud om skoleundervisning på flere sprog med et europæisk indhold og hensigtsmæssige transportforbindelser.

Artikel 75

Tredjelandes deltagelse

1. Tredjelande som har indgået aftaler med Unionen, der indebærer, at de har indført og anvender EU-retten inden for myndighedens kompetenceområder, jf. artikel 1, stk. 2, kan deltage i myndighedens arbejde.

2. Myndigheden kan samarbejde med de i stk. 1 omhandlede lande, der anvender lovgivning, der anerkendes som ækvivalent inden for de af myndighedens kompetenceområder, der er omhandlet i artikel 1, stk. 2, i henhold til internationale aftaler, der er indgået af Unionen i overensstemmelse med artikel 216 i TEUF.

([1]) EFT 17 af 6.10.1958, s. 385.

▼B

3. I medfør af de relevante bestemmelser i de i stk. 1 og 2 omhandlede aftaler fastsættes ordninger for arten og omfanget og de proceduremæssige aspekter af de i stk. 1 omhandlede landes deltagelse i myndighedens arbejde, herunder bestemmelser om finansielle bidrag og personale. De kan omhandle repræsentation, som observatør, i tilsynsrådet, men skal sikre, at disse lande ikke deltager i drøftelser vedrørende individuelle finansielle institutioner, medmindre det er af direkte interesse.

KAPITEL VIII

OVERGANGSBESTEMMELSER OG AFSLUTTENDE BESTEMMELSER

Artikel 76

Forberedende foranstaltninger

1. Efter denne forordnings ikrafttræden og inden oprettelsen af myndigheden arbejder CEBS tæt sammen med Kommissionen om at forberede erstatningen af CEBS med myndigheden.

2. Når myndigheden er oprettet, har Kommissionen ansvaret for den administrative oprettelse og den indledende administrative drift af myndigheden, indtil myndigheden har udnævnt en administrerende direktør.

Med henblik herpå og indtil den administrerende direktør tiltræder sin stilling efter at være blevet udpeget af tilsynsrådet i overensstemmelse med artikel 51, kan Kommissionen midlertidigt udpege en tjenestemand, der skal fungere som administrerende direktør. Denne periode må ikke være længere end det tidsrum, der er nødvendigt for at udpege en administrerende direktør for myndigheden.

Den midlertidige administrerende direktør kan anvise alle betalinger, som er omfattet af bevillingerne i myndighedens budget, når styrelsesudvalget har godkendt dem, og kan indgå kontrakter, herunder ansættelseskontrakter, når myndighedens stillingsfortegnelse er vedtaget.

3. Stk. 1 og 2 finder anvendelse, uden at det berører tilsynsrådets og styrelsesudvalgets beføjelser.

4. Myndigheden anses for at være den juridiske efterfølger for CEBS. Senest på datoen for oprettelse af myndigheden overføres alle CEBS' aktiver og passiver og alle dets uafsluttede operationer automatisk til myndigheden. CEBS udarbejder en erklæring, som viser den afsluttende situation med hensyn til aktiver og passiver på datoen for denne overførsel. Denne erklæring revideres og godkendes af CEBS og af Kommissionen.

▼B

Artikel 77

Overgangsbestemmelser vedrørende personale

1. Uanset artikel 68 opfyldes alle ansættelseskontrakter og udstationeringsaftaler indgået af CEBS eller dets sekretariat, som var i kraft den 1. januar 2011, indtil de udløber. De må ikke forlænges.

2. Alle medlemmer af personalet med en ansættelseskontrakt som omhandlet i stk. 1 tilbydes mulighed for at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til artikel 2, litra a), i ansættelsesvilkårene for de øvrige ansatte på de forskellige trin ifølge myndighedens stillingsfortegnelse.

Med henblik på at kontrollere kvalifikationer, indsats og integritet hos dem, der skal ansættes, afholder den myndighed, der er beføjet til at indgå ansættelseskontrakter, efter denne forordnings ikrafttræden en intern udvælgelsesprocedure for de medlemmer af personalet, der har indgået kontrakter med CEBS eller dets sekretariat. Den interne udvælgelsesprocedure tager fuldt ud hensyn til de kvalifikationer og erfaringer, som de enkelte har udvist i udførelsen af deres funktioner forud for ansættelsen.

3. Afhængig af arten af de funktioner, der udføres, og deres niveau tilbydes godkendte ansøgere kontrakter som midlertidigt ansat for en periode svarende til mindst den resterende tid i henhold til den forudgående ansættelseskontrakt.

4. Den relevante nationale lovgivning om arbejdskontrakter og andre relevante instrumenter finder fortsat anvendelse for personalemedlemmer med forudgående ansættelseskontrakter, som vælger ikke at ansøge om en kontrakt som midlertidigt ansat, eller som ikke tilbydes en kontrakt som midlertidigt ansat i henhold til stk. 2.

Artikel 78

Nationale bestemmelser

Medlemsstaterne træffer alle passende foranstaltninger for at sikre, at denne forordning anvendes effektivt.

Artikel 79

Ændringer

Afgørelse nr. 716/2009/EF ændres hermed, idet CEBS udgår af den liste over modtagere, som findes i del B i bilaget til nævnte afgørelse.

Artikel 80

Ophævelse

Kommissionens afgørelse 2009/78/EF om oprettelse af CEBS ophæves hermed med virkning fra den 1. januar 2011.

▼B

Artikel 81

Revisionsklausul

1. Senest den 2. januar 2014 og derefter hvert tredje år offentliggør Kommissionen en generel rapport om de erfaringer, der er indhøstet fra myndighedens virksomhed og de i denne forordning fastsatte procedurer. I rapporten foretages der bl.a. en evaluering af:

a) i hvilket omfang de kompetente myndigheder har opnået konvergens med hensyn til tilsynspraksis

   i) harmoniseringen af de kompetente myndigheders funktionelle uafhængighed og af standarder svarende til selskabsstyring

   ii) myndighedens upartiskhed, objektivitet og selvstændighed

b) tilsynskollegiernes virkemåde

c) hvilke fremskridt, der er gjort i retning af harmonisering inden for kriseforebyggelse, -styring og -løsning, herunder EU-finansieringsmekanismer

d) myndighedens rolle i forbindelse med systemiske risici

e) anvendelsen af beskyttelsesklausulen i artikel 38

f) anvendelsen af den retligt bindende mæglerrolle i artikel 19.

2. I den rapport, der er omhandlet i stk. 1, undersøges også, hvorvidt:

a) det er hensigtsmæssigt at fortsætte med separat tilsyn med bankvæsen, forsikringer, arbejdsmarkedspensioner, værdipapirer og finansielle markeder

b) det er hensigtsmæssigt at foretage virksomhedstilsyn og føre tilsyn med forretningspraksis hver for sig, eller om begge opgaver skal påhvile den samme tilsynsmyndighed

c) det er hensigtsmæssigt at forenkle og styrke ESFS's struktur for at øge sammenhængen mellem makro- og mikroniveau og mellem ESA'erne

d) ESFS's udvikling er i overensstemmelse med den globale udvikling

e) der er tilstrækkelig alsidighed og kompetence i ESFS

f) ansvarligheden og gennemsigtigheden i forbindelse med krav om offentliggørelse er tilstrækkelig

g) myndigheden har tilstrækkelige midler til at kunne varetage sine opgaver

h) det er hensigtsmæssigt at opretholde myndighedens hjemsted eller at flytte ESA'erne til et fælles hjemsted for at øge koordineringen mellem dem.

▼M1

3. Med hensyn til spørgsmålet om direkte tilsyn med paneuropæiske institutioner eller infrastrukturer og under hensyntagen til markedsudviklingen, det indre markeds stabilitet og Unionens samhørighed som helhed aflægger Kommissionen en årlig rapport om hensigtsmæssigheden af at pålægge myndigheden ansvar for yderligere tilsynsopgaver på dette område.

▼B

4. Rapporten og eventuelle dertil knyttede forslag fremsendes til Europa-Parlamentet og Rådet.

▼M1

Artikel 81a

Revision af afstemningsregler

Fra den dato, hvor antallet af medlemsstater, der er ikkedeltagende medlemsstater, når op på fire, skal Kommissionen revidere og aflægge rapport for Europa-Parlamentet, Det Europæiske Råd og Rådet om afstemningsreglerne, som er beskrevet i artikel 41 og 44, under hensyntagen til indhøstede erfaringer med anvendelsen af denne forordning.

▼B

Artikel 82

Ikrafttræden

Denne forordning træder i kraft dagen efter offentliggørelsen i *Den Europæiske Unions Tidende*.

Den anvendes fra den 1. januar 2011 med undtagelse af artikel 76 og artikel 77, stk. 1 og 2, der anvendes fra ikrafttrædelsesdatoen.

Myndigheden oprettes den 1. januar 2011.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.